

Het Cape Town commitment

Een geloofsbelijdenis en een oproep tot actie

Het 'Cape Town Commitment' is in opdracht van de stichting Lausanne Nederland vertaald in het Nederlands
Stichting Lausanne Nederland is een samenwerking van de Evangelische Alliantie (EA), Evangelische Zendingsalliantie (EZA) en Nederlandse Zendingsraad (NZR).
Maart 2011

Inhoud

Voorwoord

Inleiding

DEEL I – VOOR DE HEER DIE WIJ LIEFHEBBEN: de geloofsbelijdenis van Kaapstad

1. Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad pagina 8
2. Wij hebben de levende God lief pagina 9
3. Wij hebben God de Vader lief pagina 10
4. Wij hebben God de Zoon lief pagina 11
5. Wij hebben God de heilige Geest lief pagina 12
6. Wij hebben Gods Woord lief pagina 14
7. Wij hebben Gods wereld lief pagina 15
8. Wij hebben Gods evangelie lief pagina 18
9. Wij hebben Gods volk lief pagina 20
10. Wij hebben Gods missie lief pagina 21

DEEL II – VOOR DE WERELD DIE WIJ DIENEN: de oproep tot actie van Kaapstad

Inleiding

- IIA. Van de waarheid van Christus getuigen in een pluralistische, geglobaliseerde wereld pagina 24
- IIB. Aan de vrede van Christus bouwen in onze verdeelde en gebroken wereld pagina 29
- IIC. Vanuit de liefde van Christus leven tussen mensen van een ander geloof pagina 34
- IID. De wil van Christus onderscheiden voor wereldevangelisatie pagina 38
- IIE. De kerk van Christus terugroepen tot nederigheid, integriteit en eenvoud pagina 44
- IIF. Samenwerken binnen het lichaam van Christus met het oog op eensgezinde zending pagina 49

Conclusie

Noten

Voorwoord

Het Derde Lausanne Congres over Wereldevangelisatie (Kaapstad, 16-25 oktober 2010) bracht 4200 evangelische leiders uit 198 landen bij elkaar. Daarnaast bereikte men nog eens honderdduizenden anderen, op talloze bijeenkomsten op de hele wereld en via het internet. Het doel? De wereldwijde gemeente van Jezus Christus op een nieuwe manier uitdagen om te getuigen van Jezus en zijn leer –

in elk land, in elke laag van de samenleving, op welke manier dan ook.

De Canon van Kaapstad is het resultaat van deze onderneming. Het staat in historisch perspectief, aangezien het voortbordurt op zowel Het Convenant van Lausanne als Het Manifest van Manilla. De Canon is opgebouwd uit twee delen. Deel I beschrijft bijbelse uitgangspunten, zoals aan ons overgedragen in de Schrift, terwijl uit Deel II de oproep tot actie weerklinkt.

Hoe kwam Deel I tot stand? Het werd voor het eerst besproken in Minneapolis, in december 2009, op een bijeenkomst van achttien theologen en evangelische leiders uit alle windstreken. Een kleinere groep onder leiding van dr. Christopher J.H. Wright, de voorzitter van de Lausanne Theology Working Group, werd gevraagd met een definitief document voor het congres te komen.

Hoe kwam Deel II tot stand? Drie jaar vóór het congres werd begonnen met een uitgebreide inventarisatie. Internationale afgevaardigden van de Lausanne Beweging organiseerden bijeenkomsten in hun eigen regio, waarop christelijke leiders werd gevraagd wat volgens hen de grootste uitdagingen voor de kerk waren. Er kwamen zes kernpunten naar boven. Deze bepaalden zowel het programma voor het congres als het raamwerk voor de roep tot actie. De inventarisatie werd tijdens het congres voortgezet, waarbij Chris Wright en de Statement Working Group alle bijdragen nauwgezet noteerden – een monumentale klus.

De Canon van Kaapstad zal de komende tien jaar fungeren als een routebeschrijving voor de Lausanne Beweging. De profetische oproep van de canon tot actie en gebed zal, naar wij hopen, kerken, zendingsgenootschappen, opleidingen, christenen op hun werk en studentenverenigingen aanzetten tot hun eigen aandeel in de uitwerking ervan.

Er bestaan veel credo's en geloofsbelijdenissen. Wij wilden echter een stap verder gaan, door geloof aan de praktijk te koppelen. Ons voorbeeld daarbij was Paulus, die theologische leerstellingen zo duidelijk in praktische aanwijzingen wist te vertalen. Zo mondt de uitgesproken en prachtige beschrijving van de heerschappij van Christus in Kolossenzen bijvoorbeeld uit in tastbare lessen over wat het betekent om in Christus geworteld te zijn.

Wij maken een onderscheid tussen enerzijds alles wat aan de basis van het evangelie ligt, fundamentele waarheden waarover we het eens moeten zijn, en anderzijds secundaire kwesties waarover oprechte christenen qua bijbelse interpretatie van mening verschillen. We hebben dit geprobeerd met ‘maximale breedte binnen minimale grenzen’, een belangrijk principe binnen Lausanne. In Deel I worden deze grenzen duidelijk omschreven en bepaald.

Tijdens het hele proces hebben we uiterst plezierig samengewerkt met de World Evangelical Alliance. De leiders van de WEA staan volledig achter zowel de Geloofsbelijdenis als de Oproep tot actie.

Terwijl wij spreken en schrijven vanuit de evangelische traditie binnen de Lausanne Beweging, belijden wij de eenheid van het lichaam van Christus. Daarbij herkennen en erkennen wij vol vreugde ook veel volgelingen van Jezus Christus binnen andere tradities. In Kaapstad verwelkomden we zowel gezaghebbende vertegenwoordigers als waarnemers van verschillende andere traditionele kerkgenootschappen. Wij vertrouwen er dan ook op dat de Canon van Kaapstad kerken uit elke traditie iets te zeggen heeft. Wij presenteren dit document in alle nederigheid.

Wat verwachten wij van de Canon van Kaapstad? We gaan ervan uit dat er veel over gesproken zal worden en dat er gewicht aan toegekend zal worden als een verklaring van evangelicalen op de hele wereld; dat de canon agenda's van bedieningen zal helpen bepalen en toonaangevende denkers zal inspireren en dat er gedurfde initiatieven en samenwerkingsverbanden uit zullen voortkomen.

Moge Gods Woord ons pad verlichten en moge de genade van de Here Jezus Christus, de liefde van God en de gemeenschap van de heilige Geest met ieder van ons zijn.

S. Douglas Birdsall

Voorzitter

Lindsay Brown

Internationaal Directeur

Inleiding

Als leden van de wereldwijde kerk van Jezus Christus belijden wij blijmoedig onze toewijding aan de levende God en zijn heilsplan door middel van de Persoon van de Here Jezus Christus. Daarom hernieuwen wij onze toewijding aan de visie en doelstellingen van de Lausanne Beweging.

Dit betekent twee dingen:

In de eerste plaats blijven we toegewijd aan de taak om op de hele wereld te getuigen van Jezus Christus en zijn leer. Het Eerste Congres van Lausanne (1974) werd belegd met het oog op wereldevangelisatie. Belangrijke bijdragen aan de wereldwijde gemeente waren: (i) Het Convenant van Lausanne, (ii) een nieuw besef van het aantal onbereikte mensen, en (iii) de (her)ontdekking van het holistisch karakter van zowel het bijbelse evangelie als de christelijke zending. Het Tweede Congres van Lausanne in Manilla (1989) leidde tot het ontstaan van meer dan driehonderd strategische samenwerkingsverbanden op het gebied van wereldevangelisatie, waaronder vele internationale in alle delen van de wereld.

En in de tweede plaats blijven we toegewijd aan de belangrijkste documenten van de Beweging – het Convenant van Lausanne (1974) en het Manifest van Manilla (1989). Beide documenten geven duidelijk uitdrukking aan de kernwaarden van het bijbelse evangelie en passen deze toe op de praktijk van onze zending, op manieren die nog steeds relevant en uitdagend zijn. We belijden dat we niet trouw zijn geweest aan bepaalde afspraken in beide documenten. Maar we staan er nog steeds achter, terwijl we voortdurend op zoek blijven naar manieren om de eeuwige waarheid van het evangelie uit te drukken en toe te passen in de alsmat veranderende wereld van onze eigen generatie.

Veranderde realiteiten

Vrijwel elk aspect van onze manier van leven, denken en omgaan met elkaar is aan toenemende verandering onderhevig. Ten goede of ten kwade, we merken de invloed van de globalisatie, de digitale revolutie en het verschuivende economische en politieke evenwicht in de wereld. Sommige dingen maken ons bezorgd en verdrietig, bijvoorbeeld de wereldwijde armoede, etnische conflicten, het milieu en de klimaatcrisis. Eén geweldige verandering geeft echter reden tot juichen: de groei van de wereldwijde kerk van Christus.

Het feit dat het Derde Congres van Lausanne in Afrika plaatsvond, is daar een bewijs van. Ten minste tweederde van alle christenen leeft momenteel op een oostelijk of zuidelijk continent. De samenstelling van het congres in Kaapstad weerspiegelde deze enorme verschuiving binnen een eeuw, sinds de Edinburgh Missionary Conference in 1910. We zijn blij met de verbazingwekkende groei van de kerk in Afrika, even blij als met de rol van gastheer van onze Afrikaanse broeders en zusters op dit congres. Tegelijk mogen we het lijden onder de vroegere apartheid in Zuid-Afrika niet vergeten. We zijn dus dankbaar voor de opmars van het evangelie en de werking van Gods soevereine gerechtigheid in de recente

geschiedenis, hoewel we nog steeds worstelen met de erfenis van het kwaad en het onrecht. Deze dubbele constatering en rol kenmerkt de kerk echter altijd en overal.

Wij moeten bij onze zendingsactiviteiten inspelen op de realiteiten in onze eigen generatie. Ook moeten we leren van die mengeling van inzicht en fouten, van resultaat en mislukking, die wij van eerdere generaties erfd. We eren en betreuren het verleden, terwijl we ons op de toekomst richten, in de naam van de God die de geschiedenis in zijn hand houdt.

Onveranderde realiteiten

In een wereld die zichzelf constant in een razend tempo opnieuw probeert uit te vinden, blijven bepaalde dingen hetzelfde. Deze geweldige waarheden vormen de bijbelse motivatie voor onze zendingsbetrokkenheid.

- Mensen zijn verloren. Deze onderliggende toestand van de mens is en blijft zoals de Bijbel het beschrijft: door onze zonden en rebellie vallen wij onder het rechtvaardige oordeel van God en zonder Christus zijn wij dan ook zonder hoop.
- Het evangelie is goed nieuws. Het evangelie is geen concept dat aanvullingen nodig heeft, maar een verhaal dat op nieuwe manieren verteld moet worden. Het is het onveranderde verhaal van wat God heeft gedaan om de wereld te redden, met name door middel van de historische feiten van het leven, het sterven, de opstanding en de heerschappij van Jezus Christus. In Christus is er hoop.
- De missie van de kerk duurt voort. Gods missie blijft zich uitstrekken tot aan de einden der aarde en het einde van de wereld. De dag zal komen waarop de koninkrijken van de wereld het koninkrijk van onze God en zijn Christus zullen zijn en God met zijn verlore mensheid in een nieuwe schepping zal wonen. Tot die dag duurt de deelname van de kerk aan Gods missie voort, met blijde drang, en met nieuwe en opwindende mogelijkheden en kansen in elke generatie, inclusief de onze.

De passie van onze liefde

Deze verklaring is ingebed in de taal van de liefde. Liefde is de taal van verbondenheid en verbinding. De bijbelse verbonden, oud en nieuw, zijn de uitdrukking van Gods verzoenende liefde en genade voor een verloren mensheid en een bedorven schepping. Omgekeerd roepen ze om onze liefde. Onze liefde blijkt uit vertrouwen, gehoorzaamheid en gepassioneerde toewijding aan onze Heer van het verbond. Het Convenant van Lausanne omschreef evangelisatie als 'de hele kerk die het hele evangelie naar de hele wereld brengt'. Dat is nog steeds onze passie. Daarom belijden wij dit convenant nogmaals door het benadrukken van:

- onze liefde voor het hele evangelie, in de vorm van Gods geweldige, goede nieuws in Christus, voor elk aspect van zijn schepping, omdat deze verwoest is door zonde en het kwaad;

- onze liefde voor de hele kerk, als Gods kinderen, verzoend door Christus uit alle landen, volken en naties van alle tijden, om Gods missie in deze tijd te delen en Hem voor eeuwig te verheerlijken in de toekomstige eeuw;

- onze liefde voor de hele wereld, zo ver van God verwijderd maar Hem zo na aan het hart; de wereld die God zo liefhad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gaf om haar te redden.

Gegrepen door deze drieledige liefde wijden wij onszelf opnieuw toe aan de hele kerk, om het hele evangelie te geloven, te gehoorzamen en te delen, en door de hele wereld in te gaan om discipelen uit alle volken te maken.

DEEL I – VOOR DE HEER DIE WIJ LIEFHEBBEN: de geloofsbelijdenis van Kaapstad

1. Wij hebben lief omdat God ons het eerst heeft liefgehad

Gods missie vloeit voort uit Gods liefde. De missie van Gods kinderen vloeit voort uit onze liefde voor God en voor alles waar God van houdt. Wereldevangelisatie vloeit voort uit Gods liefde voor ons en via ons. Wij belijden het primaat van Gods genade. Onze reactie op die genade is geloof, wat we laten zien door in gehoorzaamheid lief te hebben. Wij hebben God lief omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad en zijn Zoon stuurde als verzoening voor onze zonden.ⁱ

A) Liefde voor God en de naaste vormen de eerste en grootste geboden waar de wet en de profeten aan hangen. Liefde is de vervulling van de wet en wordt bij de vrucht van de Geest het eerst genoemd. Liefde is het bewijs dat we wedergeboren zijn, de verzekering dat we God kennen en het bewijs dat God in ons woont. Liefde is het nieuwe gebod van Christus, die de discipelen zei dat het gehoorzamen van dit gebod het enige was dat hun missie zichtbaar en geloofwaardig maakte. Christelijke liefde voor elkaar is de manier waarop de onzichtbare God, die Zichzelf zichtbaar maakte door zijn vleesgeworden Zoon, doorgaat met zich aan de wereld te tonen. Liefde was een van de eerste dingen die Paulus opviel en aanbood aan nieuwe gelovigen, samen met geloof en hoop. Maar liefde is het grootste, omdat liefde nooit ophoudt.ⁱⁱ

B) Deze vorm van liefde is niet slap of sentimenteel. De liefde van God is trouw, toegewijd, opofferend, sterk en heilig. Omdat God liefde is, is Gods hele wezen en alles wat Hij doet ervan doordrenkt – zijn gerechtigheid evengoed als zijn barmhartigheid. Gods liefde strekt zich uit over de hele schepping. Ons wordt geboden op manieren lief te hebben die Gods liefde in diezelfde dimensies weerspiegelen. Dat is de betekenis van wandelen in de weg van de Heer.ⁱⁱⁱ

C) Door onze overtuigingen en doelen dus in termen van liefde te vervatten, gaan we de meest fundamentele en veeleisende bijbelse uitdaging aan die er bestaat:

1. de Heer onze God liefhebben met ons hele hart, ziel, verstand en al onze kracht,
2. onze naaste (ook vreemdelingen en vijanden) liefhebben als onszelf,
3. elkaar liefhebben zoals God in Christus ons heeft liefgehad, en
4. de wereld liefhebben met de liefde van Degene die zijn enige Zoon gaf, opdat de wereld door Hem gered kon worden.^{iv}

D) Deze vorm van liefde is niet alleen een geschenk dat God in ons hart uitstort. Het is tegelijk een gebod dat de gehoorzaamheid van onze wil vereist. Deze liefde betekent gelijkvormigheid aan Christus, onwrikbaar in volharding, zachtmoedig in nederigheid, onverzettelijk tegen het kwaad en tegelijk teder bij barmhartigheid voor iedereen die lijdt, moedig onder lijden en zelfs trouw tot in de dood. Aan deze vorm van liefde gaf Christus op aarde gestalte, en de maat ervan is de verheerlijkte opgestane Heer.^v

Wij belijden dat een dergelijke, allesomvattende bijbelse liefde het allesbepalende kenmerk van discipelen van Jezus Christus hoort te zijn. Dat is ook ons verlangen, als antwoord op het gebod en gebed van Jezus. Helaas moeten we bekennen dat dit maar al te vaak niet het geval is. Daarom wijden wij ons opnieuw toe aan elke poging om te leven, te denken, te spreken en ons te gedragen op manieren die uitdrukking geven aan wat het betekent om te wandelen in liefde – liefde voor God, liefde voor elkaar en liefde voor de wereld.

2. Wij hebben de levende God lief

De God die wij liefhebben, openbaart zich in de Bijbel als de enige, eeuwige en levende God die alles bestuurt overeenkomstig zijn soevereine wil, tot redding en verlossing. Als de eenheid van Vader, Zoon en heilige Geest is alleen God de Schepper, Heerser, Rechter en Redder van de wereld.^{vi} Daarom hebben wij God lief, terwijl wij Hem danken voor onze plaats in de schepping, rusten in zijn soevereine voorzienigheid, vertrouwen op zijn gerechtigheid en Hem prijzen voor de verlossing die Hij voor ons heeft bewerkstelligd.

A) Wij hebben God lief boven elke rivaal. Ons is letterlijk geboden alleen de levende God te aanbidden. Maar net als het volk Israël in het Oude Testament stellen wij onze liefde voor Hem bloot aan overspel door achter de goden van deze wereld aan te gaan, de goden van de mensen om ons heen.^{vii} We laten ons verleiden tot syncretisme, verlost door een keur aan idolen zoals hebzucht, macht en succes, meer de mammon dienend dan God. Wij accepteren zonder enige kritiek dominante politieke en economische ideologieën. Onder druk van het religieus pluralisme worden we verleid ons geloof in de uniciteit van Christus te compromitteren. Net als het volk Israël moeten we acht slaan op de roep van de profeten en van Jezus Zelf om berouw te tonen, elke afgod af te zweren en terug te keren tot gehoorzame liefde en het aanbidden van God alleen.

B) Wij hebben God lief met passie voor zijn heerlijkheid. Het krachtigste argument voor onze missie is hetzelfde als achter Gods missie – dat de enige ware God door zijn hele schepping gekend en verheerlijkt zou horen te worden. Dat is Gods ultieme doel en, als het goed is, ook onze diepste vreugde.

‘Als het Gods verlangen is dat elke knie zich voor Jezus buigt en elke tong Hem belijdt, horen wij naar hetzelfde te verlangen. Wij horen “jaloers” te waken (zoals de Bijbel het soms verwoordt) voor de eer van zijn naam – bezorgd wanneer die onbekend blijft, gekwetst wanneer die wordt genegeerd, verontwaardigd wanneer die wordt geschonden en er te allen tijde op gespist dat zijn naam de eer en glorie krijgt die hij waard is. Het belangrijkste motief voor zending is niet gehoorzaamheid aan het zendingsbevel (hoe belangrijk ook), noch liefde voor zondaars die vervreemd zijn en verloren gaan (hoe vreselijk ook), maar geestdrift en passie voor de heerlijkheid en glorie van Jezus Christus (...) Elk ander motief verbleekt bij dit ultieme zendingsdoel.’^{viii} – John Stott

Wat ons het meest verdriet moet doen, is dat de levende God in onze wereld niet wordt verheerlijkt. Bij agressief atheïsme wordt de levende God ontkend. Bij andere wereldgodsdiensten wordt het beeld van de levende God verwrongen of vervangen. Bij populaire (sub-)culturen wordt de Here Jezus Christus misbruikt en verkeerd voorgesteld. En het gezicht van de God die Zich in de Bijbel openbaart, wordt verduisterd door naamchristendom, syncretisme en schijnheiligheid.

God liefhebben midden in een wereld die Hem verwerpt of vervormt, roept om een moedig maar nederig getuigenis van onze God, een gedegen maar barmhartige verdediging van de waarheid van het evangelie van Jezus Christus, de Zoon van God, en biddend vertrouwen in de overreding en het overtuigende werk van de heilige Geest. Wij verbinden ons aan dit getuigenis, want als wij beweren dat we God liefhebben, horen wij ook Gods hoogste prioriteit te delen: het verhogen van zijn Naam en zijn Woord boven alles.^{ix}

3. Wij hebben God de Vader lief

Alleen door Jezus Christus, de Zoon van God – de weg, de waarheid en het leven – leren wij God als Vader kennen en liefhebben. Terwijl de heilige Geest met onze geest getuigt dat wij kinderen Gods zijn, roepen wij de woorden die Jezus bad, ‘Abba, Vader’, en bidden wij het gebed dat Jezus ons leerde: het Onzevader. Onze liefde voor Jezus, die blijkt uit onze gehoorzaamheid aan Hem, wordt beantwoord door de liefde van de Vader, doordat de Vader en de Zoon woning in ons maken, waardoor er een wisselwerking van liefde geven en liefde ontvangen ontstaat.^x Deze intieme relatie heeft diepe bijbelse wortels.

A) Wij hebben God lief als de Vader van zijn volk. Het volk Israël uit het Oude Testament kende God als Vader, als degene die hen in het bestaan had geroepen, hen had gedragen en getuchtigd, tot gehoorzaamheid had geroepen, die naar hun liefde verlangde, barmhartig vergeving betoonde en hen eindeloos bleef liefhebben.^{xi} Dit blijft ook voor ons gelden, als Gods volk in Christus, binnen onze relatie met onze Vader God.

B) Wij hebben God lief als de Vader die de wereld zo liefhad, dat Hij zijn enige Zoon gaf om ons te redden. Wat is de liefde van de Vader groot, dat Hij ons zijn kinderen wil noemen. Wat is de liefde van de Vader onmetelijk, dat Hij zijn eniggeboren Zoon niet spaarde, maar voor ons allen overgaf. De liefde waarmee de Vader zijn Zoon gaf, werd weerspiegeld door de zelfopofferende liefde van de Zoon. Er was volledige overeenstemming tussen de Vader en de Zoon bij het verzoeningswerk aan het kruis, door de eeuwige Geest. De Vader had de wereld lief en gaf zijn Zoon: ‘... de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven.’ Deze eenheid tussen Vader en Zoon, door Jezus Zelf bevestigd, klinkt ook in de groet die Paulus het meest hanteerde: ‘... genade zij u en vrede van God, onze Vader, en van de Here Jezus Christus, die Zichzelf gegeven heeft voor onze zonden (...) naar de wil van onze God en Vader, aan wie de heerlijkheid zij in alle eeuwigheid! Amen.’^{xii}

C) Wij hebben God lief als de Vader wiens karakter wij weerspiegelen en op wiens zorg wij vertrouwen. In de Bergrede wijst Jezus herhaaldelijk op onze hemelse Vader als

voorbeeld of referentie voor ons handelen. Wij horen vredestichters te zijn, als zonen van God. Wij horen goede daden te doen zodat onze Vader geprezen wordt. Wij horen onze vijanden lief te hebben, als afspiegeling van Gods vaderliefde. We horen te geven, te bidden en te vasten voor het aangezicht van de Vader alleen. Wij horen anderen te vergeven zoals de Vader ons vergeeft. Wij horen niet bezorgd te zijn, maar op de voorzienigheid van de Vader te vertrouwen. Als die dingen voortvloeien uit ons christelijk karakter, doen wij de wil van onze Vader in de hemel, binnen het koninkrijk van God.^{xiii}

We belijden dat wij de waarheid van het vaderschap van God vaak hebben verwaarloosd en onszelf de rijkdom van onze relatie met Hem hebben onthouden. Daarom wijden wij ons opnieuw toe aan de Vader, door Jezus de Zoon, om Gods vaderliefde te ontvangen en te beantwoorden, om gehoorzaam te zijn onder zijn vaderlijke discipline, om zijn vaderlijk karakter in onze hele houding en gesteldheid te weerspiegelen en om te vertrouwen op zijn vaderlijke voorzienigheid, ongeacht in welke omstandigheden wij onder zijn leiding dan ook terecht komen.

4. Wij hebben God de Zoon lief

God beval het volk Israël om de Here God met exclusieve trouw lief te hebben. Op dezelfde manier betekent het liefhebben van de Here Jezus Christus voor ons, dat wij standvastig belijden dat Hij alleen Heer, Redder en God is. In de Bijbel zien we dat Jezus dezelfde soevereine handelingen als God verricht. Christus is Schepper van het universum, Heer van de geschiedenis, Rechter van alle naties en Verlosser van iedereen die zich tot God keert.^{xiv} Hij deelt de identiteit van God binnen de goddelijke gelijkwaardigheid en eenheid van Vader, Zoon en heilige Geest. Zoals God het volk Israël opriep Hem lief te hebben door verbondsgeloof, gehoorzaamheid en het getuigen door middel van dienstbaarheid, belijden wij onze liefde voor Jezus Christus door Hem te vertrouwen, te gehoorzamen en bekend te maken.

A) Wij vertrouwen op Christus. Wij geloven het getuigenis van de evangeliën dat Jezus van Nazareth de Messias is, degene die door God werd aangewezen en gezonden om de unieke missie van het oudtestamentische volk van Israël te vervullen, in de zin van het brengen van Gods heil naar alle naties, zoals God aan Abraham beloofde.

1. In Jezus, ontvangen door de heilige Geest en geboren uit de maagd Maria, nam God een menselijke gedaante aan en wandelde onder ons, volledig God en volledig mens.

2. In zijn leven was Jezus volkomen trouw en gehoorzaam aan God. Hij verkondigde en onderwees het koninkrijk van God en was Zelf het toonbeeld van hoe zijn discipelen onder Gods leiding hoorden te leven.

3. Door zijn bediening en wonderen verkondigde en toonde Jezus de overwinning van het koninkrijk van God over het kwaad en alle kwade machten.

4. Door zijn dood aan het kruis nam Jezus onze zonden plaatsvervangend op Zich, waarbij Hij de volle prijs, straf en schande ervoor droeg, de dood en de machten van het kwaad versloeg, en de verzoening en verlossing van de hele schepping bewerkstelligde.

5. In zijn lichamelijke opstanding werd Jezus door God gerechtvaardigd en verhoogd, voltooide en toonde Hij de volledige overwinning van het kruis, en werd Hij de eersteling van een verlost mensheid en een herstelde schepping.

6. Sinds zijn hemelvaart regeert Jezus als Heer over de hele geschiedenis en de schepping.

7. Bij zijn wederkomst zal Jezus Gods oordeel volvoeren, satan, het kwaad en de dood vernietigen en de universele heerschappij van God vestigen.

B) Wij gehoorzamen Christus. Jezus roept ons op tot discipelschap, om ons kruis op te nemen en Hem te volgen op het pad van zelfverloochening, dienstbaarheid en gehoorzaamheid. ‘Indien iemand Mij liefheeft, zal hij mijn woord bewaren’, zei Hij. ‘Wat noemt u Mij Here, Here, en doet niet wat Ik zeg?’ Wij zijn geroepen te leven zoals Christus leefde en lief te hebben zoals Christus liefhad. Christus belijden maar zijn geboden negeren, is gevaarlijke waanzin. Jezus waarschuwt ons dat velen die zijn naam claimen bij spectaculaire en wonderbaarlijke bedieningen, door Hem afgedaan zullen worden als werkers van het kwaad.^{xv} Wij moeten acht slaan op de waarschuwingen van Christus, want niemand van ons is immuun voor dit angstwekkende gevaar.

C) Wij verkondigen Christus. Alleen in Christus heeft God zich ten volle en definitief geopenbaard, en alleen door Christus heeft God de verlossing van de wereld tot stand gebracht. Daarom knielen wij als discipelen aan de voeten van Jezus van Nazareth en zeggen samen met Petrus: ‘Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God!’, en met Tomas: ‘Mijn Here en mijn God!’ Wij hebben Hem lief zonder Hem gezien te hebben. En wij verheugen ons vol hoop, terwijl we uitzien naar de dag van zijn terugkeer, waarop wij Hem zullen zien zoals Hij is. Tot die dag paren wij onze stem aan die van Petrus en Johannes door te verkondigen: ‘... er is (...) onder de hemel geen andere naam aan de mensen gegeven, waardoor wij moeten behouden worden.’^{xvi}

Wij beloven bij vernieuwing op de hele wereld te getuigen van Jezus Christus en alles wat Hij onderwees, in het besef dat wij dit alleen maar kunnen als wij zelf in gehoorzaamheid aan zijn leer leven.

5. Wij hebben God de heilige Geest lief

Wij hebben God de heilige Geest lief binnen de eenheid van de drie-eenheid, samen met God de Vader en God de Zoon. Hij is de Geest van Gods missie, gezonden door de Vader en de Zoon, die de zendingsgerichte kerk leven en kracht inblaast. Onze liefde en ons gebed gaan uit naar de tegenwoordigheid van de heilige Geest, omdat ons eigen getuigenis zonder het getuigenis van de Geest over Christus nutteloos is. Zonder het overredende werk van de

heilige Geest is onze verkondiging vergeefs. Zonder de gaven, de leiding en de kracht van de Geest is onze zendingsopdracht louter een menselijke inspanning. En zonder de vrucht van de Geest kunnen onze eigen onaantrekkelijke levens nooit de schoonheid van het evangelie weerspiegelen.

A) In het Oude Testament zien we de Geest van God aan het werk bij de schepping, bij gebeurtenissen waarbij bevrijding en gerechtigheid een rol spelen, en bij het vervullen en versterken van mensen voor welke vorm van dienstbaarheid dan ook. Van de Geest vervulde profeten keken uit naar de komende Koning en Dienstknecht, wiens persoon en werk gekenmerkt zouden zijn door de Geest van God. Ook zagen zij uit naar de komende eeuw, die gekenmerkt zou worden door de uitstorting van Gods Geest, waarbij Hij het hele volk van God – jong en oud, man en vrouw^{xvii} – nieuw leven, nieuwe gehoorzaamheid en profetische gaven zou geven.

B) Op het pinksterfeest stortte God zijn heilige Geest uit zoals de profeten en Jezus hadden beloofd. De heiligende Geest draagt vrucht in het leven van gelovigen, waarbij de eerste vrucht altijd liefde is. De Geest vult de kerk met zijn gaven, die wij ‘vurig begeren’ omdat ze onmisbaar zijn voor christelijke dienstbaarheid. De Geest geeft ons kracht voor zending en het brede scala aan werken van dienstbaarheid. De Geest stelt ons in staat het evangelie te verkondigen en te laten zien, de waarheid te onderscheiden, effectief te bidden en te zegevieren over de machten van de duisternis. De Geest inspireert en begeleidt onze aanbedding. De Geest versterkt en troost discipelen die om het getuigenis van Christus terechtstaan of worden vervolgd.^{xviii}

C) Zonder de aanwezigheid, leiding en kracht van de heilige Geest zijn onze activiteiten op het gebied van missie of zending dus nutteloos en vruchteloos. Dit geldt voor elke vorm van missie: evangelisatie, van de waarheid getuigen, discipelen maken, vredestichten, sociaal werk, ethische verandering, zorg voor de natuur, strijd tegen boze machten, demonen uitdrijven, zieken genezen, lijdende mensen helpen en vervolging het hoofd bieden. Alles wat wij in de naam van Christus doen, moet geleid en bekrachtigd zijn door de heilige Geest. Het Nieuwe Testament laat dit duidelijk zien, aan de hand van het leven van de eerste gemeente en de leer van de apostelen. In onze tijd zien wij het aan de vruchtbaarheid en groei van kerken waar volgelingen van Jezus vastberaden handelen door de kracht van de heilige Geest, in afhankelijkheid en vol verwachting.

Er is geen sprake van een echt of volledig evangelie, en we kunnen niet in echt bijbelse zin spreken over Gods missie, zonder de Persoon, het werk en de kracht van de heilige Geest. Wij bidden voor een grotere bewustwording van deze bijbelse waarheid en voor de verwezenlijking ervan in alle delen van het wereldwijde lichaam van Christus. Tegelijk zijn wij ons bewust van het vele misbruik dat in de naam van de heilige Geest gebeurt, de vele manieren waarop allerlei fenomenen worden gepraktiseerd en toegejuicht, die niets te maken hebben met de gaven van de heilige Geest zoals deze in het Nieuwe Testament worden onderwezen. Er is grote behoefte aan duidelijker onderscheiding, aan heldere waarschuwingen tegen misleiding, aan de ontmaskering van frauduleuze, zichzelf dienende

manipulators die, om zichzelf op een ongoddelijke manier te verrijken, misbruik maken van geestelijke kracht. Bovenal is er een enorme behoefte aan bijbels gefundeerd onderwijs en prediking, doordrenkt van nederig gebed, dat gewone gelovigen toerust om het ware evangelie te begrijpen, zich erover te verheugen, en tegelijk valse evangelies te herkennen en te verwerpen.

6. Wij hebben Gods Woord lief

Wij hebben Gods Woord lief, zoals overgeleverd in de geschriften van het Oude en Nieuwe Testament, met dezelfde vreugde als de dichter van de Psalmen in de Thora: ‘Daarom heb ik uw geboden lief, meer dan goud, ja dan fijn goud ...’ Wij beschouwen de hele Bijbel als het Woord van God, geïnspireerd door Gods Geest, gesproken en opgeschreven door menselijke schrijvers. Wij onderwerpen ons eraan als de hoogste en enige autoriteit voor ons geloof en gedrag. Wij getuigen van de kracht van Gods Woord voor de verwezenlijking van zijn heilsplan. We belijden dat de Bijbel het laatste en definitieve Woord van God is, niet aangevuld, achterhaald of overtroffen door welke andere openbaring dan ook. Tegelijk verheugen wij ons erover dat de heilige Geest de geest van Gods kinderen verlicht, waardoor de Bijbel Gods waarheid op nieuwe manieren blijft verduidelijken aan mensen in elke cultuur.^{xix}

A) De Persoon die de Bijbel openbaart

Wij hebben de Bijbel op dezelfde manier lief als een bruid de brieven van haar man, niet om de brieven zelf, maar om de Persoon die eruit spreekt. De Bijbel is Gods eigen openbaring van zijn identiteit, karakter, doel en daden. Het is de belangrijkste bron die van de Here Jezus Christus getuigt. Door erin te lezen, ontmoeten wij Hem via zijn Geest met uitbundige vreugde. Onze liefde voor de Bijbel is een uiting van onze liefde voor God.

B) Het verhaal dat de Bijbel vertelt

De Bijbel vertelt het universele verhaal van de schepping, de zondeval, de verzoening en de nieuwe schepping. Dit overkoepelende verhaal voorziet ons van een bijbels wereldbeeld en is bepalend voor onze theologie. Het centrale punt van het verhaal is de verlossende climax in de vorm van de kruisdood en de opstanding van Christus. Dit is het hart van het evangelie. Het is dit verhaal (in het Oude en het Nieuwe Testament) dat ons vertelt wie wij zijn, waarom wij hier zijn en waar wij naartoe gaan. Dit verhaal van Gods missie bepaalt onze identiteit, motiveert ónze missie, en is de verzekering dat God het laatste woord heeft. Dit verhaal moet de herinnering en de hoop van Gods kinderen vormen en de inhoud van hun getuigenis bepalen, zoals het al van generatie op generatie is overgeleverd. Wij moeten de Bijbel op elke mogelijke manier bekendmaken, want de boodschap ervan is bedoeld voor alle mensen op aarde. Daarom wijden wij ons opnieuw aan de niet-aflatende taak om de Schrift voor elke taal en cultuur, inclusief non-verbale of ongeletterde tradities, te vertalen, uit te leggen en te onderwijzen.

C) De waarheid die de Bijbel leert

De hele Bijbel onderwijst ons in de hele raad Gods, de waarheid die God wil dat wij kennen. Wij onderschrijven deze waarheid als waar en betrouwbaar in alles wat zij benadrukt, want het is het Woord van de onfeilbare God die niet kan liegen. Deze waarheid is duidelijk en voldoende voor de openbaring van de weg naar redding. Het is de basis voor het onderzoeken en begrijpen van elke dimensie van Gods waarheid.

Wij leven echter in een wereld vol leugens, waar de waarheid wordt verworpen. Veel culturen spreiden een dominant relativisme ten toon dat het bestaan en het kunnen kennen van een absolute waarheid ontkent. We moeten nieuwe manieren vinden om de autoriteit van de Bijbel in elke cultuur te verwoorden. We wijden onszelf opnieuw toe aan het streven om de waarheid van Gods openbaring te verdedigen, als onderdeel van ons werk, uit liefde voor Gods Woord.

D) Het leven dat de Bijbel verlangt

‘Maar dit woord is zeer dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te volbrengen.’ Jezus en Jacobus roepen ons op om daders van het Woord te zijn, niet alleen hoorders.^{xx} De Bijbel schildert een kwaliteit van leven die een gelovige en een gemeenschap van gelovigen hoort te kenmerken. Van Abraham, via Mozes, de dichters van de Psalmen, de profeten en de kennis van Israël, tot Jezus en de apostelen, leren wij dat een dergelijke bijbelse levensstijl hoort te bestaan uit gerechtigheid, mededogen, nederigheid, integriteit, waarachtigheid, seksuele reinheid, vrijgevigheid, vriendelijkheid, zelfverloochening, gastvrijheid, vreedstichten, afzien van vergelding, goeddoen, vergeving, vreugde, tevredenheid en liefde – allemaal tegelijk in levens vol aanbidding en trouw aan God.

Wij bekennen dat we te gauw beweren de Bijbel lief te hebben zonder van het leven te houden dat de Bijbel leert: een zelfverloochenend leven van dagelijkse gehoorzaamheid aan God door Christus. Tegelijk bestaat er geen effectiever aanbeveling voor het evangelie dan een veranderd leven – en niets ondergraaft het meer dan persoonlijke inconsequentie. Wij hebben de opdracht gekregen om te leven op een manier die het evangelie van Christus waardig is en dit zelfs siert: ‘... om de leer van God, onze Heiland, in alles tot sieraad te strekken.’^{xxi} Ter wille van het evangelie van Christus willen wij bij vernieuwing onze liefde voor Gods Woord laten zien door het te geloven en te gehoorzamen. Er is geen bijbelse missie zonder bijbels leven.

7. Wij hebben Gods wereld lief

Wij delen Gods passie voor zijn wereld, hebben alles lief wat God heeft geschapen, verheugen ons in Gods voorzienigheid en gerechtigheid in de hele schepping, verkondigen het goede nieuws aan alle volken en zien uit naar de dag waarop de aarde vol zal zijn van de kennis van de heerlijkheid van God, zoals de wateren de zee bedekken.^{xxii}

A) Wij hebben de wereld van Gods schepping lief. Dit is niet zozeer sentimentele affectie voor de natuur (wat de Bijbel nergens voorschrijft), en nog minder het pantheïstisch

aanbidden van de natuur (wat de Bijbel nadrukkelijk verbiedt). Het is eerder de logische uitwerking van onze liefde voor God, door zorg voor alles wat Hem toebehoort: ‘Des Heren is de aarde en haar volheid ...’ De aarde is het eigendom van de God die wij belijden lief te hebben en te gehoorzamen. Wij zorgen eenvoudigweg voor de aarde omdat zij toebehoort aan degene die wij Heer noemen.^{xxiii}

De aarde werd geschapen, wordt gedragen en werd verlost door Christus.^{xxiv} Wij kunnen niet beweren dat we God liefhebben en tegelijk misbruiken wat Christus rechtens zijn schepping, verlossing en erfenis toebehoort. Wij zorgen voor de aarde en een verantwoord gebruik van haar overvloed aan grondstoffen, niet volgens de maatstaf van de seculiere wereld, maar omwille van de Heer. Als Jezus Heer van de aarde is, kunnen wij onze relatie met Christus niet los zien van de manier waarop wij met de aarde omgaan. Want het evangelie verkondigen dat stelt dat Jezus Heer is, is tegelijk het evangelie verkondigen dat de aarde omvat, gezien Christus’ heerschappij over de hele schepping. Zorg voor de schepping is dus een aspect van het evangelie.

Deze specifieke liefde voor Gods schepping vereist berouw over ons eigen aandeel in de vernietiging, verspilling en vervuiling van de natuurlijke bronnen van de aarde en onze rol bij de besmettelijke afgoderij die ‘consumenten’ heet. In plaats daarvan wijden wij ons toe aan een dringende en profetische ecologische verantwoordelijkheid. We steunen christenen die zich specifiek geroepen voelen actief op te komen en te strijden voor het milieu, net als anderen die zich gewijd hebben aan de goddelijke vervulling van het mandaat om zorg te dragen voor het menselijk welzijn en de menselijke behoeften door verantwoordelijk natuurbeheer en rentmeesterschap. De Bijbel maakt duidelijk dat Gods missie zijn verlossingsplan voor de hele schepping verkondigt. Waar Gods missie wordt geïntegreerd in ons leven, zal dat dus inhouden het onderscheiden, verkondigen en voorleven van de bijbelse waarheid dat het evangelie Gods goede nieuws is, door het kruis en de opstanding van Jezus Christus, voor mensen persoonlijk, voor de samenleving in haar geheel en voor de volledige schepping. Alle drie zijn gebroken en lijden door de zonde. Alle drie vallen onder de verlossende liefde en het doel van God. Alle drie moeten deel uitmaken van de allesomvattende missie van Gods volk.

B) Wij hebben de wereld van alle volken en culturen lief. ‘Hij heeft uit een enkele het gehele menselijke geslacht gemaakt om op de ganse oppervlakte der aarde te wonen ...’ Etnische diversiteit is een geschenk van God, gezien de schepping, en zal bij de nieuwe schepping blijven bestaan, en dan gevrijwaard van onze zondige verdeeldheid en rivaliteit. Onze liefde voor alle volken is de weerspiegeling van Gods belofte om alle volken op aarde te zegenen en Gods missie om voor Zichzelf een volk te verzamelen van mensen uit elke stam, taal, volk en natie. Wij moeten iedereen liefhebben die God verkozen heeft te zegenen, wat dus alle culturen inhoudt. Historisch gezien heeft christelijke missie, verwoestende mislukkingen daargelaten, ook haar nut bewezen bij het beschermen van inheemse culturen en hun talen. Goddelijke liefde houdt echter ook een kritisch onderscheidingsvermogen in. Niet alle culturen tonen immers een positief bewijs van het beeld van God in de mens, maar ook de negatieve vingerafdrukken van satan en de zonde. Het is ons verlangen dat het evangelie in elke cultuur ingebed en belichaamd wordt, de mensen van binnenuit verlossend, zodat zij de

heerlijkheid van God en de stralende volheid van Christus tentoon kunnen spreiden. Wij zien uit naar het binnenbrengen van de rijkdom, heerlijkheid en glans van elke cultuur in de Godsstad, verlost en gereinigd van elke zonde, als een verrijking van de nieuwe schepping.^{xxv}

Een dergelijke liefde voor alle volken vereist dat wij het kwaad van racisme en etnisch centrisme afwijzen en elke etnische of culturele groepering met waardigheid en respect behandelen, op grond van hun waarde voor God bij schepping en verlossing.^{xxvi}

Een dergelijke liefde vereist ook dat wij er ons best voor doen om het evangelie bekend te maken onder elk volk van welke cultuur dan ook. Geen enkel volk, Jood of Griek, is uitgezonderd van het doel van de zendingsopdracht. Evangelisatie is een logisch voortvloeisel uit harten die vol zijn van Gods liefde voor diegenen die Hem nog niet kennen. We belijden beschaamd dat er nog steeds vele mensen en volken op de wereld zijn, die de boodschap van Gods liefde door Jezus Christus nog niet hebben gehoord. Wij wijden ons bij vernieuwing toe aan de taak die de Lausanne Beweging zich vanaf het begin tot doel heeft gesteld: alle mensen op de hele wereld bereiken met het evangelie door middel van elk mogelijk middel.

C) Wij hebben de arme en lijdende mensen op de wereld lief. De Bijbel zegt ons dat de Heer alles liefheeft wat Hij heeft geschapen. Dat betekent: opkomen voor de onderdrukten, de vreemdeling liefhebben, de hongerigen voeden en weduwen en wezen steunen.^{xxvii} De Bijbel laat ook duidelijk zien dat God dit wil verwezenlijken door de inzet van mensen die zich hiertoe geroepen voelen. Hoewel Hij met name politici of andere gekozen bestuurders binnen de maatschappij hiervoor verantwoordelijk houdt,^{xxviii} is het een opdracht voor ieder kind van God – blijkens de wet en de profeten, de Psalmen en de Spreuken, Jezus, Paulus, Jacobus en Johannes – om de liefde en gerechtigheid van God door praktische liefde en gerechtigheid voor de behoeftigen te weerspiegelen.^{xxix}

Een dergelijke liefde voor de armen vereist dat wij niet alleen medelijden betonen maar ook recht doen, door alles wat de armen onderdrukt en uitbuit, aan de kaak te stellen en te bestrijden. ‘We moeten niet schromen, kwaadaardigheid en onrecht aan de kaak te stellen, waar dit ook voorkomt.’^{xxx}

Wij belijden beschaamd dat het ons op dit gebied aan Gods passie ontbreekt, dat wij zijn liefde niet belichamen, Gods karakter niet weerspiegelen en zijn wil niet doen. Daarom wijden wij onszelf opnieuw toe aan het propageren van gerechtigheid, samen met solidariteit en het opkomen voor onderdrukte mensen en anderen tussen wal en schip. Wij beschouwen dit gevecht als onderdeel van de geestelijke strijd die alleen maar gewonnen kan worden door de zege van het kruis en de opstanding, door de kracht van de heilige Geest en door voortdurend gebed.

D) Wij hebben onze naaste lief als onszelf. Jezus riep zijn discipelen op om dit gebod te houden als op één na belangrijkste van de wet. Iets verderop in hetzelfde hoofdstuk breidde Hij het zelfs uit door ‘... de vreemdeling (...) liefhebben als uzelf ...’ te verbreden tot ‘hebt uw vijanden lief’.^{xxxi}

Een dergelijke liefde voor onze naaste vereist dat wij op ieder mens reageren vanuit het hart van het evangelie, in gehoorzaamheid aan het gebod van Christus en in navolging van zijn voorbeeld. Deze liefde voor onze naaste omarmt mensen van een ander geloof en strekt zich uit tot diegenen die ons haten, lasteren, vervolgen of zelfs doden. Jezus leerde ons om op leugens te reageren met waarheid, op kwaaddoeners met vriendelijkheid, op moord en doodslag jegens zijn discipelen met zelfopoffering, met als doel mensen tot Hem te trekken en de cirkel van geweld te doorbreken. Wij wijzen het gebruik van geweld bij de verspreiding van het evangelie nadrukkelijk af en verwerpen de verleiding tot vergelding tegen iedereen die ons kwaad doet. Ongehoorzaamheid hieraan staat haaks op het voorbeeld en de leer van Christus en het Nieuwe Testament.^{xxxii} Tegelijk vereist onze liefdevolle plicht ten opzichte van onze lijdende naaste dat wij uit hun naam gerechtigheid zoeken door middel van een adequaat beroep op autoriteiten en bestuurders die, als dienaren Gods, de verantwoordelijkheid hebben kwaaddoeners te straffen.^{xxxiii}

E) De wereld die wij niet liefhebben. De wereld van Gods goede schepping is geworden tot een wereld van menselijke en duivelse rebelle tegen God. Ons is geboden die wereld van zondige verlangens, hebzucht en menselijke trots niet lief te hebben. We belijden tot ons verdriet dat uitgerekend die kenmerken van wereldgelijkvormigheid onze christelijke tegenwoordigheid zo vaak verminken en ons getuigenis van het evangelie tegenspreken.^{xxxiv}

Wij nemen ons bij vernieuwing voor om niet te flirten met de gevallen wereld en haar vluchtige verlangens, maar om de hele wereld lief te hebben zoals God deze liefheeft. Wij hebben de wereld dus lief met een heilig verlangen naar de verlossing en vernieuwing van de hele schepping en alle culturen in Christus, de oogst van Gods volk uit alle volken van de uiteinden der aarde, en het einde van alle verwoesting, armoede en vijandigheid.

8. Wij hebben Gods evangelie lief

Als discipelen van Jezus zijn wij mensen van het evangelie. De kern van onze identiteit is onze passie voor het bijbelse goede nieuws over het reddende werk van God door Jezus Christus. Wij worden verenigd door onze ervaring van de genade van God door Jezus Christus en door onze motivatie om dat evangelie van de genade met alle middelen bekend te maken tot aan de einden der aarde.

A) Wij hebben het goede nieuws lief in een wereld vol slecht nieuws. Het evangelie richt zich op de ellendige gevolgen van menselijke zonde, falen en nood. Mensen rebelleerden tegen God, wezen Gods autoriteit af en waren ongehoorzaam aan Gods Woord. Door deze zondige staat zijn wij vervreemd van God, van elkaar en van de scheppingsorde. Zonde verdient Gods veroordeling. Degenen die weigeren berouw te tonen, '... zullen boeten met een eeuwig verderf, ver van het aangezicht des Heren en van de heerlijkheid zijner sterkte'.^{xxxv} De gevolgen van de zonde en de macht van het kwaad hebben elke dimensie van het menselijk wezen (geestelijk, lichamelijk, verstandelijk en relationeel) bedorven. Ze hebben het culturele, economische, sociale, politieke en religieuze leven van elke generatie in elke cultuur uit de geschiedenis doordrongen. Ze hebben het menselijk ras onpeilbare ellende

en Gods schepping ongelofelijke schade berokkend. Tegen deze sombere achtergrond is het bijbelse evangelie inderdaad heel goed nieuws.

B) Wij hebben het verhaal van het evangelie lief. Het evangelie verwoordt als goed nieuws de historische gebeurtenissen van het leven, het sterven en de opstanding van Jezus van Nazareth. Als zoon van David, de beloofde Koning en Messias, is alleen Jezus degene door wie God zijn koninkrijk vestigde en handelde om de wereld te redden, om alle volken op aarde zo in staat te stellen gezegend te kunnen worden, zoals Hij Abraham had beloofd. Paulus omschrijft het evangelie door te verklaren dat ‘Christus is gestorven voor onze zonden, naar de Schriften, en Hij is begraven en ten derden dage opgewekt, naar de Schriften, en Hij is verschenen aan Kefas, daarna aan de twaalven’. Het evangelie verklaart dat, aan het kruis van Christus, God Zelf, in de persoon van zijn Zoon en in onze plaats, de straf voor onze zonden op Zich nam. Bij deze zelfde geweldige verlossingsdaad, betuigd en bekrachtigd door de opstanding, verwierf God de eindzege over satan, de dood en alle machten van het kwaad, bevrijdde Hij ons uit hun macht en van hun angst, en stelde Hij hun uiteindelijke vernietiging zeker. God bewerkstelligde de verzoening van gelovigen met Hemzelf en met elkaar over alle grenzen en vijandige tegenstellingen heen. Ook verwezenlijkte God zijn doel voor de ultieme verlossing van de hele schepping, en heeft Hij ons door de lichamelijke opstanding van Jezus de eerste vruchten van de nieuwe schepping gegeven. ‘... God in Christus de wereld met Zichzelf verzoenende...’^{xxxvi} Wat hebben wij het verhaal van het evangelie lief!

C) Wij hebben de zekerheid lief die het evangelie brengt. Door puur en alleen op Christus te vertrouwen, zijn wij met Christus verenigd door de heilige Geest en worden we door God in Christus als rechtvaardig gezien. Gerechtvaardigd door het geloof hebben wij vrede met God en staat ons niet langer het oordeel te wachten. Wij ontvangen vergeving voor onze zonden. Wij worden wedergeboren in een levende hoop, door te delen in het opstandingsleven van Christus. Wij worden aangenomen als mede-erfgenamen van Christus. Wij worden burgers van het volk van Gods verbond, leden van Gods gezin en medebewoners van Gods huis. Dus door op Christus te vertrouwen, hebben wij volledige zekerheid van verlossing en eeuwig leven, omdat dit niet van ons afhangt, maar volledig van het werk van Christus en de belofte van God. Zoals Paulus schrijft: ‘Want ik ben verzekerd, dat noch dood noch leven, noch engelen noch machten, noch heden noch toekomst, noch krachten, noch hoogte noch diepte, noch enig ander schepsel ons zal kunnen scheiden van de liefde Gods, welke is in Christus Jezus, onze Here.’^{xxxvii} Wat hebben wij de belofte van het evangelie lief!

D) Wij hebben de verandering lief die het evangelie tot stand brengt. Het evangelie is niets anders dan de werking van de veranderingskracht van God in de wereld: ‘... het is een kracht Gods tot behoud voor een ieder die gelooft ...’^{xxxviii} Geloven is de enige manier waarop de zegeningen en zekerheid van het evangelie ontvangen kunnen worden. Reddend geloof blijft nooit op zichzelf en kan niet anders dan zich uiten door gehoorzaamheid. Christelijke gehoorzaamheid is ‘geloof, door liefde werkende’.^{xxxix} We worden niet gered door goede werken, maar aangezien wij gered zijn door genade alleen, zijn wij ‘... in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen’;^{xl} ‘... indien het niet met werken gepaard gaat, is het, op zichzelf genomen,

dood'.^{xli} Paulus zag de ethische verandering die het evangelie bewerkt, als het werk van Gods genade – genade die onze verlossing bewerkstelligde tijdens Christus' eerste komst, en genade die ons leert om ethisch te leven in het licht van zijn tweede komst.^{xlii} Voor Paulus betekende het gehoorzamen van het evangelie tegelijk vertrouwen op genade, om er daarna in onderwezen te worden.^{xliii} Het was Paulus' zendingsdoel om bij alle volken 'gehoorzaamheid van het geloof' op te wekken.^{xliv} Deze onmiskenbare verbondstaal doet sterk aan Abraham denken. Abraham geloofde Gods belofte, wat hem werd toegerekend als gerechtigheid, en gehoorzaamde daarna Gods gebod door zijn geloof te tonen. 'Door het geloof is Abraham (...) in gehoorzaamheid getrokken naar een plaats ...'^{xlv} Berouw en geloof in Jezus Christus zijn de eerste daden van gehoorzaamheid waar het evangelie om roept. Voortdurende gehoorzaamheid aan Gods geboden is de manier van leven die het evangelie mogelijk maakt, door de heiligende Geest.^{xlvi} Op die manier is gehoorzaamheid dus het levende bewijs van reddend geloof en de levende vrucht ervan. Gehoorzaamheid is ook de test van onze liefde voor Jezus. 'Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft.'^{xlvii} 'En hieraan onderkennen wij, dat wij Hem kennen: indien wij zijn geboden bewaren.'^{xlviii} Wat hebben wij de kracht van het evangelie lief!

9. Wij hebben Gods volk lief

Het volk van God bestaat uit iedereen uit alle eeuwen en alle volken die God in Christus heeft liefgehad, uitgekozen, geroepen, gered en geheiligd als een volk voor Zichzelf, om te delen in de heerlijkheid van Christus als burgers van de nieuwe schepping. Dus als degenen die God heeft liefgehad van eeuwigheid tot eeuwigheid, dwars door onze hele turbulente en opstandige geschiedenis heen, zijn wij geroepen elkaar lief te hebben. 'Wij hebben lief, omdat Hij ons eerst heeft liefgehad.' 'Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen' en 'wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven.' Liefde voor elkaar binnen het gezin van God, is niet zozeer een prijzenswaardige optie als wel een onontkoombaar gebod. Een dergelijke liefde is het eerste bewijs van gehoorzaamheid aan het evangelie, de noodzakelijke uitdrukking van onze onderwerping aan de heerschappij van Christus en een krachtige motor voor wereldevangelisatie.^{xlix}

A) Liefde roept om eenheid. Het gebod van Jezus aan de discipelen om elkaar lief te hebben, is gekoppeld aan zijn gebed dat zij één zouden zijn. Zowel het gebod als het gebed is zendinggericht: 'Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander' en 'opdat de wereld gelove, dat Gij Mij gezonden hebt.'¹ Het is een uiterst krachtig en overtuigend teken van de waarheid van het evangelie wanneer christelijke gelovigen één zijn in liefde, over alle grenzen van schier onoverbrugbare wereldse scheidsmuren heen – ras, huidskleur, geslacht, sociale status, economisch voorrecht of politieke voorkeur. Tegelijk is niets zo funest voor ons getuigenis als wanneer uitgerekend christenen deze scheidsmuren weerspiegelen en groter maken. Wij zoeken naarstig naar nieuwe wereldomspannende samenwerking binnen het lichaam van Christus, verspreid over alle continenten, geworteld in wederzijdse liefde, wederzijdse dienstbaarheid en verregaande economische mededeelzaamheid, zonder paternalisme of ongezonde afhankelijkheid. We

zoeken dit niet alleen als een toonbeeld van onze eenheid door het evangelie, maar ook omwille van de naam van Christus en Gods missie in de hele wereld.

B) Liefde roept om eerlijkheid. Liefde spreekt liefdevol de waarheid. Niemand had Gods kinderen meer lief dan de profeten van Israël en Jezus Zelf. Tegelijk confronteerde niemand hen eerlijker met de waarheid van hun falen, afgoderij en rebellie tegen de Heer van het verbond. Hierbij riepen zij Gods volk op om hun zonden te belijden, zodat zij vergeven konden worden en opnieuw ingezet konden worden voor Gods missie. Vandaag de dag hebben we opnieuw, en om dezelfde reden, deze stem van profetische liefde nodig. Onze liefde voor de kerk van God schrijnt vanwege de afstotelijkheid onder ons die het beeld van onze Here Jezus Christus zo vervormt en zijn ware schoonheid voor de wereld verborgen houdt – de wereld die het zo hard nodig heeft tot Hem getrokken te worden.

C) Liefde roept om solidariteit. Elkaar liefhebben omvat in het bijzonder zorg voor hen die vervolgd worden of gevangenzitten om hun geloof en getuigenis. Als één lid van het lichaam lijdt, lijden alle delen mee. Wij zijn allen, zoals Johannes schrijft, ‘deelgenoot in de verdrukking en in het Koninkrijk en de volharding ...’^{li} Wij zeggen toe dat we willen delen in het lijden van leden van het lichaam van Christus op de hele wereld, door middel van informatie, gebed, juridische hulp en andere manieren van steun. We doen dat niet uit alleen uit mededogen, maar ook uit een verlangen naar wat de lijdende kerk de andere leden van het lichaam van Christus die niet lijden, kan leren en geven. We zijn gewaarschuwd dat de kerk die zich veilig waant door haar rijkdom en zelfvoorzienigheid wel eens, net als in Laodicea, de kerk zou kunnen zijn die Jezus beschouwt als de kerk die het meest blind is voor haar eigen armoede – en bij wie Hij Zichzelf als een vreemde buitengesloten voelt.^{lii}

Jezus roept al zijn discipelen op om een grote familie onder de volken te zijn, een verzoend broederschap waarbinnen alle zondige barrières zijn neergehaald door zijn verzoenende genade. Deze kerk is een gemeenschap vol genade, gehoorzaamheid en liefde door de gemeenschap met de heilige Geest, waarbinnen de heerlijke eigenschappen van God en de kostbare karakteristieken van Christus worden weerspiegeld en Gods veelkleurige wijsheid te zien is. Als de meest zichtbare exponent van het koninkrijk van God is de kerk de gemeenschap van de verzoenden die niet langer voor zichzelf leven, maar voor de Verlosser die hen liefheeft en zijn leven voor hen gaf.

10. Wij hebben Gods missie lief

Wij zijn op wereldevangelisatie gericht omdat dit zo'n centrale rol speelt bij het doorgronden van God, de Bijbel, de kerk, de menselijke geschiedenis en de uiteindelijke toekomst. De hele Bijbel openbaart dat Gods missie erop gericht is om alle dingen in hemel en op aarde in harmonie met Christus te brengen, door het verzoenende bloed van het kruis. Bij het volvoeren van deze missie zal God de schepping, die gebroken is door zonde en kwaad, veranderen in een nieuwe schepping waar geen plaats meer is voor zonde, kwaad of vloek. God zal zijn belofte vervullen aan Abraham om alle volken op aarde te zegenen, door middel van het evangelie van Jezus Christus, de Messias, het zaad van Abraham. God zal de

gebroken wereld van naties die uiteengedreven zijn onder het oordeel van God, veranderen in een nieuwe mensheid die, uit elke stam, taal, volk en natie verlost door het bloed van Christus, vergaderd zal worden om onze God en Redder te aanbidden. God zal de heerschappij van dood, verderf en geweld vernietigen, wanneer Christus zal terugkeren om zijn eeuwige heerschappij van leven, gerechtigheid en vrede te vestigen. En dan zal God, Immanuel, onder ons wonen, en zal het koninkrijk van de wereld het koninkrijk van onze Heer en zijn Christus worden, waarna Hij in alle eeuwigheid zal regeren.^{liii}

A) Onze deelname aan Gods missie. God roept zijn kinderen op om zijn missie te delen. De kerk uit alle naties is via de Messias Jezus verbonden met Gods volk uit het Oude Testament. Samen met hen zijn wij via Abraham geroepen om een zegen en een licht voor alle naties te zijn. Samen met hen moeten wij gevormd en onderwezen worden door de wet en de profeten: in een wereld vol zonde en lijden moeten wij een gemeenschap vol heiligheid, mededogen en gerechtigheid zijn. Wij zijn verlost door het kruis en de opstanding van Jezus Christus en aangegord door de kracht van de heilige Geest, om te getuigen van wat God in Christus tot stand heeft gebracht. De kerk is er om God tot in alle eeuwigheid te aanbidden en te verheerlijken en om deel te nemen aan de transformerende missie van God binnen de geschiedenis. Onze missie is volledig ontleend aan Gods missie, richt zich op de hele schepping en is geworteld in de verzoenende overwinning van het kruis. Tot dit volk behoren wij en van dit volk belijden wij het geloof en delen wij de missie.

B) De integriteit van onze missie. De basis van al onze zendingsactiviteiten is gelegen in alles wat God in Christus heeft gedaan om de hele wereld te verlossen, zoals geopenbaard in de Bijbel. Onze evangeliserende taak is om dat goede nieuws aan alle volken bekend te maken. De context van al onze zendingsactiviteiten is de wereld waarin wij leven, de wereld van zonde, lijden, onrechtvaardigheid en wanorde van de schepping, waarin God ons zendt om in de naam van Christus lief te hebben en te dienen. Daarom moeten al onze activiteiten een combinatie zijn van evangelisatie en toegewijde betrokkenheid in de wereld, beide aangestuurd en gevormd door de volledige bijbelse openbaring van het evangelie van God.

‘Evangelisatie zelf is de proclamatie van de historische, bijbelse Christus als Verlosser en Heer, met het doel om mensen te overtuigen persoonlijk tot Hem te komen om op die manier met God te worden verzoend (...) De resultaten van evangelisatie omvatten gehoorzaamheid aan Christus, inlijving bij zijn kerk en verantwoordelijke dienstbaarheid in de wereld (...) Wij belijden dat evangelisatie en sociaal-politieke betrokkenheid allebei onderdeel uitmaken van onze christelijke plicht. Want beide zijn noodzakelijke uitdrukkingsvormen van onze visie op God en de mensheid, onze liefde voor onze naaste en onze gehoorzaamheid aan Jezus Christus (...) De verlossing die wij proclameren, hoort ons totaal te veranderen, zowel op het gebied van persoonlijke als sociale verantwoordelijkheden. Geloof zonder werken is dood.’^{liv}

‘Integrale missie is de proclamatie en het toonbeeld van het evangelie. Het is niet zo dat evangelisatie en sociale betrokkenheid gewoon zij aan zij gedaan moeten worden. Nee, bij geïntegreerde missie heeft onze proclamatie sociale gevolgen terwijl wij mensen oproepen tot liefde en berouw op elk gebied van het leven. En onze sociale betrokkenheid heeft

evangelistische consequenties wanneer we getuigen van de transformerende genade van Jezus Christus. Als wij de wereld negeren, verraden wij het Woord van de God die ons uitzendt om de wereld te dienen. Als wij het Woord van God negeren, hebben wij de wereld niets te bieden.^{1v}

Wij verbinden ons aan de integrale en dynamische uitwerking van elk aspect van zending waartoe God zijn kerk roept.

- *God gebiedt ons alle volken de waarheid van Gods openbaring en het evangelie van Gods reddende genade door Jezus Christus bekend te maken en alle mensen op te roepen tot berouw, geloof, de doop en gehoorzaam discipelschap.*
- *God gebiedt ons zijn eigen karakter te weerspiegelen door barmhartige zorg voor de behoeftigen en om de waarden en de kracht van het koninkrijk van God te tonen door het najagen van gerechtigheid en vrede en de zorg voor Gods schepping.*

Als antwoord op Gods grenzeloze liefde voor ons in Christus, en vanuit onze overvloedige liefde voor Hem, wijden wij ons bij vernieuwing toe, met de hulp van de heilige Geest, aan gehoorzaamheid aan alles wat God gebiedt, met zelfverloochenende nederigheid, vreugde en moed. Wij hernieuwen dit verbond met de Heer – de Heer die wij liefhebben omdat Hij ons het eerst heeft liefgehad.

DEEL II – VOOR DE WERELD DIE WIJ DIENEN: de oproep tot actie van Kaapstad

Inleiding

Ons verbond met God koppelt liefde aan gehoorzaamheid. God verheugt Zich over ‘... het werk uws geloofs, de inspanning uwer liefde ...’^{lvi} ‘Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen.’^{lvii}

Als leden van de wereldwijde kerk van Jezus Christus hebben wij geprobeerd te luisteren naar de stem van God, door de heilige Geest. We hebben in Kaapstad geluisterd naar zijn stem vanuit het geschreven Woord in de uiteenzetting van de brief aan de Efeziërs, en via de stem van zijn kinderen uit de hele wereld. Vanuit de zes grote thema’s van ons congres zien we een raamwerk oprijzen, op grond waarvan we de uitdagingen voor de wereldwijde kerk van Christus, en onze prioriteiten voor de toekomst kunnen bepalen. Wij suggereren niet dat deze voornemens de enige zijn die de kerk zou moeten overwegen of dat overal dezelfde prioriteiten zouden moeten gelden.

IIA. Van de waarheid van Christus getuigen in een pluralistische, geglobaliseerde wereld

1. Waarheid en de persoon van Christus

Jezus Christus is de universele waarheid. Omdat Jezus de waarheid is, is de waarheid in Christus zowel persoonlijk als prepositioneel, zowel universeel als contextueel, en zowel uiteindelijk als tegenwoordig.

A) Als discipelen van Christus zijn wij geroepen om mensen van de waarheid te zijn

1. Wij moeten de waarheid leven. De waarheid leven, dat betekent het gezicht van Jezus zijn, die verblinde geesten het evangelie openbaart. Mensen zullen de waarheid herkennen aan diegenen die hun leven voor Jezus leiden, in trouw en liefde.

2. Wij moeten de waarheid proclameren. De gesproken proclamatie van de waarheid van het evangelie blijft de hoofdzaak bij onze missie. Dit kan niet los worden gezien van leven naar diezelfde waarheid. Woorden en werken moeten samengaan.

B) Wij roepen kerkleiders, voorgangers en evangelisten op om het volledige evangelie te verkondigen en te onderwijzen, net als Paulus, in zijn kosmische samenhang, toepassing en waarheid. Wij moeten het evangelie niet alleen presenteren als een aanbod voor individuele verlossing, of een betere oplossing voor behoeften dan andere goden kunnen bieden, maar als Gods plan in Christus voor het hele universum. Mensen komen soms tot Christus vanwege een persoonlijke nood, maar ze blijven bij Hem wanneer ze ontdekken dat Hij de waarheid is.

2. Waarheid en de uitdaging van pluralisme

Cultureel en religieus pluralisme is een feit. Christenen in Azië hebben er bijvoorbeeld al eeuwenlang mee te maken. Verschillende religies verklaren dat hun godsdienst de waarheid is. De meesten zullen concurrerende claims op de waarheid door andere geloven respecteren en dit voor kennisgeving aannemen. Bij het postmoderne, relativistische pluralisme ligt dat anders. De ideologie daarvan staat geen absolute of universele waarheid toe. Claims op de waarheid zijn toegestaan, maar dat zouden niet meer zijn dan cultuurbepaalde aannames. (Dit uitgangspunt ondergraaft zichzelf, omdat het zelf als enige absolute waarheid stelt dat er geen absolute waarheid is). Een dergelijk pluralisme propageert ‘tolerantie’ als ultieme waarde. In landen waar secularisme of agressief atheïsme de openbare ruimte bestuurt, kan dit repressieve vormen aannemen.

A) We verlangen naar meer inzet voor het zware werk van gedegen apologetiek. Dit moet op twee niveaus.

1. We moeten mensen vinden, toerusten en met gebed omgeven, die de bijbelse waarheid op het hoogste intellectuele en openbare niveau in het publieke debat kunnen bepleiten en verdedigen.

2. We roepen kerkleiders en dominees op om elke gelovige toe te rusten met de moed en de middelen om de waarheid met profetische relevantie te laten aansluiten op het openbare gesprek van alledag, op die manier elk aspect van de cultuur waarin wij leven aansprekend.

3. Waarheid en de werkvloer

De Bijbel toont ons Gods waarheid over menselijke arbeid als positief aspect van Gods bedoeling met de schepping. De Bijbel trekt het geheel van ons werkend leven binnen de sfeer van bediening, zoals wij God op grond van uiteenlopende roepingen dienen. Daartegenover staat een vals onderscheid tussen ‘bediening en seculier werk’ dat het denken en doen van de kerk is binnengeslopen. Volgens deze tweedeling horen activiteiten op basis van geloof wel bij God, maar gewoon werk niet. De meeste christenen brengen hun arbeidzame leven door met werk waaraan zij weinig geestelijke waarde toedichten (een zogeheten ‘seculiere baan’). Maar God is de Heer van het hele leven. ‘Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen ...’,^{lviii} zegt Paulus tegen slaven op een heidense werkvloer.

Ondanks de enorme kansen voor evangelisatie en veranderingen op de werkvloer, waar de meeste christenen over het algemeen veel relaties met niet-christenen hebben, hebben nog maar weinig kerken tot nu toe visie gehad om gemeenteleden hiervoor toe te rusten. Wij hebben gefaald om werk op zichzelf als bijbels en intrinsiek belangrijk te zien, net als dat wij gefaald hebben om alle geledingen van het leven onder de heerschappij van Christus te brengen.

A) Wij bestempelen het onderscheid tussen gewoon werk en werk voor de Heer als een aanzienlijk obstakel voor de mobilisatie van al Gods kinderen voor Gods missie en wij roepen christenen wereldwijd op om deze onbijbelse veronderstellingen af te wijzen en zich te verzetten tegen de schadelijke gevolgen ervan. Wij bestrijden de tendens om bediening en missie (zowel plaatselijk als intercultureel) voornamelijk als het werk van door de kerk betaalde voorgangers en zendelingen te zien, die bij elkaar slechts een klein percentage van het hele lichaam van Christus uitmaken.

B) Wij moedigen alle gelovigen aan om hun dagelijks werk, op welke plek God hen dan ook heeft gesteld, als hun persoonlijke bediening en missie te beschouwen en te erkennen. Wij dagen kerkleiders uit mensen met deze bediening, binnen de gemeenschap en op de werkvloer, 'toe te rusten voor werken van dienstbaarheid' in elk aspect van hun leven.

C) We moeten veel energie steken in het trainen van elke gelovige in levensbreed discipelschap, dat wil zeggen: om te leven, te denken, te werken en te spreken vanuit een bijbels wereldbeeld en met missionaire effectiviteit op elke plek en in iedere situatie van het dagelijkse leven en werk.

Christenen met de meest uiteenlopende beroepen komen en verkeren vaak op plekken waar traditionele gemeentestichters en evangelisten geen toegang hebben. Wat deze 'tentenmakers' en zakenmensen op de werkvloer doen, hoort gezien te worden als een waardevol aspect van de bediening van plaatselijke kerken.

D) We roepen kerkleiders op om het strategisch belang van een dergelijke bediening op de werkvloer te begrijpen en hun eigen kerkleden te mobiliseren, toe te rusten en uit te zenden naar de werkvloer als zendelingen, zowel in hun plaatselijke gemeenschappen als in landen die gesloten zijn voor het getuigenis van het evangelie.

E) We roepen zedingsleiders op om 'tentenmakers' volledig te integreren in de wereldwijde strategie voor evangelisatie en zending.

4. Waarheid en de geglobaliseerde media

Wij wijden ons toe aan een hernieuwde kritische en creatieve betrokkenheid bij media en technologie, als onderdeel van het propageren van de waarheid van Christus binnen mediaculturen. We moeten dat doen in de hoedanigheid van Gods ambassadeurs van waarheid, genade, liefde, vrede en gerechtigheid.

Op dit gebied signaleren we de onderstaande grote behoeften:

A) Mediabewustzijn: mensen helpen kritischer te worden op alle berichten die hen worden voorgeschoteld, samen met het wereldbeeld erachter. De media kunnen neutraal zijn en soms zelfs welwillend staan tegenover het evangelie. Maar ze kunnen ook gebruikt worden voor pornografie, geweld en hebzucht. We willen kerkleiders en gemeenten oproepen deze

kwesties openlijk onder ogen te zien en te zorgen voor onderwijs en leiding voor gelovigen, om deze druk en verleidingen te kunnen weerstaan.

B) Aanwezigheid in de media: het ontwikkelen van authentieke en geloofwaardige christelijke rolmodellen en communicators voor de algemene nieuwsmedia en de amusementsmedia, en deze als invloedrijke kanalen voor Christus beschouwen.

C) Bedieningen binnen de media: het ontwikkelen en interactief gebruiken van oude en nieuwe media om het evangelie van Christus in de context van een holistisch bijbels wereldbeeld over te brengen.

5. Waarheid en de kunsten in de zending

Wij hebben de gave van creativiteit omdat wij het beeld van God dragen. Kunst in haar vele verschijningsvormen is een integraal onderdeel van wat wij als mensen doen. Kunst kan iets van de schoonheid en waarheid van God weerspiegelen. Kunstenaars proberen iets te zeggen. Daarom is ook de wereld van de kunst een belangrijke plek waar wij de waarheid van het evangelie kunnen uitdrukken. Toneel, dans, verhalen, muziek en visuele uitingsvormen kunnen zowel onze gebroken werkelijkheid weergeven, als de hoop die de basis van het evangelie vormt: dat alle dingen nieuw zullen worden.

In de wereld van de zending is kunst nog steeds een onaangeroerde bron. Daarom roepen wij actief op tot een grotere christelijke betrokkenheid binnen de kunst.

A) Wij zouden graag zien dat de kerk zich in elke cultuur, in de context van missie, enthousiast in de wereld van de kunst mengt, en wel door:

1. kunst terug te brengen in het leven van de geloofsgemeenschap als een geldig en waardig onderdeel van onze oproep tot discipelschap;
2. mensen met artistieke gaven te steunen, vooral zusters en broeders in Christus, zodat zij kunnen floreren in hun werk;
3. kunst te laten fungeren als een uitnodigend en gastvrij instrument, waarin en waardoor wij de naaste en vreemdeling beter kunnen leren kennen;
4. culturele verschillen te respecteren en uitheemse artistieke expressie toe te juichen;

6. Waarheid en opkomende technologieën

Deze eeuw staat bekend als 'de eeuw van de biotechnologie', met voortschrijdende ontwikkelingen op het gebied van allerlei opkomende technologieën (bio, nano, digi, info, virtueel, kunstmatige intelligentie, robotica). Dit heeft ingrijpende gevolgen voor de kerk en missie, vooral met betrekking tot de bijbelse waarheid over wat het betekent om mens te zijn.

We moeten authentieke christelijke antwoorden en praktische actie in de arena van openbaar beleid bevorderen, om er zeker van te zijn dat technologie niet wordt gebruikt om te manipuleren, te verdraaien of te vernietigen, maar om ons mens-zijn te beschermen en nog beter te laten uitkomen, als schepsels die God naar zijn beeld heeft gemaakt. Wij doen een beroep op:

A) plaatselijke kerkleiders om (i) gemeenteleden met een baan in de wetenschap, ICT, gezondheidszorg en het openbaar bestuur te bemoedigen, en (ii) aankomend studenten duidelijk te maken dat er grote behoefte bestaat aan christenen op deze terreinen;

B) theologische opleidingen om deze vakgebieden op te nemen, zodat toekomstige christelijke leiders en theologische docenten gegronde christelijke kritiek op de nieuwe technologieën kunnen ontwikkelen;

C) theologen en christenen bij de overheid, in de zakenwereld, de academische wereld en op technisch gebied, om landelijke en regionale denktanks te vormen of samenwerkingsverbanden aan te gaan op het gebied van nieuwe technologieën, en om een bijbels geluid te laten horen bij de totstandkoming van openbaar beleid;

D) alle plaatselijke christelijke gemeenschappen om respect te tonen voor de unieke waardigheid en heiligheid van het menselijk leven, door praktische en holistische zorg voor de lichamelijke, emotionele, relationele en geestelijke aspecten van ons geschapen mens-zijn.

7. Waarheid en de publieke arena

De overlappende werkterreinen van de overheid, het zakenleven en de wetenschap hebben grote invloed op de waarden van elk land en, in menselijke termen, bepalen de vrijheid van de kerk.

A) Wij moedigen volgelingen van Christus aan om actief betrokken te zijn binnen deze disciplines, zowel in de openbare dienstverlening als in het particuliere zakenleven, om maatschappelijke waarden vorm te geven en het publieke debat te beïnvloeden. We roepen op tot steun voor christelijke scholen en universiteiten die gericht zijn op de combinatie van een hoog academisch niveau en bijbelse waarheid.

B) Corruptie wordt in de Bijbel veroordeeld. Het ondermijnt de economische ontwikkeling, vervormt eerlijke besluitvorming en vernietigt de sociale samenhang. Geen land is vrij van corruptie. We nodigen christenen op de werkvloer uit, vooral jonge ondernemers, om creatief na te denken over manieren waarop zij zich het best tegen deze plaag kunnen verweren en verzetten.

C) We moedigen jonge christelijke academici aan om een langdurige carrière in het seculier universitair onderwijs te overwegen, om hun vakgebied (i) te onderwijzen en (ii)

verder te ontwikkelen vanuit een bijbels wereldbeeld, om zodoende hun vakterrein te beïnvloeden. We mogen de academische wereld niet verwaarlozen.^{lix}

IIB. Aan de vrede van Christus bouwen in onze verdeelde en gebroken wereld

1. De vrede die Christus bewerkstelligde

Verzoening met God is onlosmakelijk verbonden met verzoening met elkaar. Christus, die onze vrede is, bracht vrede door het kruis en predikte vrede aan de verdeelde wereld van Jood en heiden. De eenheid van Gods kinderen is zowel een feit ('... die de twee één heeft gemaakt ...') als een mandaat ('... u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes ...'). Gods plan voor de integratie van de hele schepping in Christus blijkt uit de etnische verzoening binnen Gods nieuwe mensheid. Dat is de kracht van het evangelie zoals aan Abraham werd beloofd.^{lx}

Wij belijden dat de joden, terwijl ze niet onbekend waren met de verbonden en beloften van God, zoals Paulus het uitlegt aan de heidenen, nog steeds met God verzoend moesten worden door Jezus de Messias. Qua zonde is er geen verschil, zo zei Paulus, tussen Jood en Griek. Dat verschil is er bij verlossing evenmin. Alleen in en door het kruis kunnen beiden toegang hebben tot God de Vader door dezelfde Geest.^{lxi}

A) Daarom blijven wij hameren op de noodzaak voor de hele kerk om het goede nieuws dat Jezus Messias, Heer en Verlosser is, met het Joodse volk te delen. En in de geest van Romeinen 14 en 15 roepen wij gelovigen uit de heidenen op om Messiaans-Joodse gelovigen te accepteren, te bemoedigen en voor hen te bidden, met het oog op hun getuigenis onder hun eigen volk.

Verzoening met God en met elkaar is ook de basis en motivatie voor het zoeken naar de gerechtigheid die God vereist, zonder welke, zo zegt God, er geen vrede kan zijn. Waarachtige en blijvende verzoening vereist erkenning van zonde uit het verleden en het heden, verootmoediging voor het aangezicht van God, belijdenis aan degene(n) die werd(en) gekwetst, en het zoeken naar, en ontvangen van, vergeving. Ook houdt het voor de kerk de taak in om, waar mogelijk, gerechtigheid of herstel te zoeken voor mensen die het slachtoffer werden van geweld of onderdrukking.

B) Wij verlangen ernaar dat de wereldwijde kerk van Christus, gevormd door mensen die met God zijn verzoend, zich ook intern verzoent en zich wijdt aan de taak en worsteling om vrede te stichten in de naam van Christus.

2. De vrede van Christus bij etnische conflicten

Etnische diversiteit is een geschenk en onderdeel van Gods ordening binnen de schepping.^{lxii} Het is geschonden door menselijke zonde en trots, met als gevolg verwarring, wedijver, geweld en talloze oorlogen. Toch zal etnische diversiteit ook in de nieuwe schepping bewaard

blijven, wanneer mensen uit elke stam, taal, volk en natie zullen samenkomen als het verlorene volk van God.^{lxiii} We belijden dat we etnische diversiteit vaak niet serieus nemen en op waarde schatten zoals de Bijbel doet, bij de schepping en de verzoening. Wij schieten tekort in het respecteren van de etnische identiteit van anderen en negeren de diepe wonden die geslagen worden door zulke langdurige respectloosheid.

A) Wij roepen kerkelijke voorgangers en leiders op om de bijbelse waarheid over etnische diversiteit te onderwijzen. We moeten de etnische identiteit van elk gemeentelid erkennen en positief benadrukken. Tegelijk moeten we ook uitleggen hoe onze etnische loyaliteit door zonde is verwrongen en gelovigen leren dat elke etnische identiteit ondergeschikt is aan onze verlorene identiteit als de nieuwe mensheid in Christus, door het kruis.

Verdrietig en beschaamd erkennen we de medeplichtigheid van christenen bij sommige van de meest destructieve voorbeelden van etnisch geweld en onderdrukking, samen met de betreuenswaardige stilte van de kerk tijdens deze conflicten. Dergelijke situaties betreffen bijvoorbeeld de geschiedenis van het racisme en de slavernij, de Holocaust, etnische zuiveringen, sektarisch christelijk geweld, het decimeren van inheemse stammen en volken, interreligieus, politiek en etnisch geweld, het lijden van de Palestijnen, onderdrukking door kastensystemen en stammenoorlogen. Christenen die, door hun betrokkenheid of hun stilzwijgen, bijdragen aan de gebrokenheid van de wereld, ondermijnen ons getuigenis van het evangelie van vrede op ernstige wijze. Daarom:

B) In naam van het evangelie betreuren wij, en roepen wij op tot berouw voor de keren dat christenen deel hebben genomen aan etnisch geweld, onrecht of onderdrukking. Ook roepen wij op tot berouw voor de vele keren dat christenen medeplichtig zijn geweest aan dergelijk kwaad door stilzwijgen, apathie of vermeende neutraliteit, of door het aandragen van onjuiste theologische rechtvaardiging voor dergelijk kwaad.

Als het evangelie niet diep geworteld is in de context, en onderliggende wereldbeelden en onrechtvaardige systemen niet uitdaagt en verandert, dan zal, wanneer de boze dag komt, christelijke steun worden afgewezen als een ongevraagde jas en zullen mensen hun toevlucht nemen tot wereldse loyaliteit, handelingen en daden. Evangeliseren zonder discipelen te maken, of opwekking zonder radicale gehoorzaamheid aan de geboden van Christus is niet slechts ontoereikend. Het is gevaarlijk.

Wij zien uit naar de dag waarop de kerk het stralendste voorbeeld ter wereld zal zijn van etnische verzoening, en de actiefste voorvechter voor het oplossen van conflicten.

Deze aspiratie, geworteld in het evangelie, roept ons op om:

C) de maximale verzoeningskracht van het evangelie te omarmen en het te onderwijzen. Dit omvat het begrijpen van het volledige bijbelse concept van verzoening: dat Jezus niet alleen onze zonden op het kruis droeg om ons met God te verzoenen, maar ook onze vijandschap tenietdeed om ons met elkaar te verzoenen.

D) een verzoenende levensstijl aan te nemen. Dit komt in de praktijk tot uiting wanneer christenen:

1. vervolgers vergeven, met ondertussen de moed om onrecht uit naam van anderen te bestrijden;
2. hulp en gastvrijheid bieden aan naasten 'van de tegenpartij' bij een conflict, daarbij het initiatief nemend om over grenzen heen verzoening te zoeken;
3. van Christus blijven getuigen onder gewelddadige omstandigheden, met de bereidheid om te lijden en zelfs te sterven, in plaats van terug te slaan of vergelding te zoeken;
4. zich inzetten voor het langdurige genezingsproces van wonden na een conflict, waarbij de kerk fungeert als een veilige haven en een plaats van herstel voor iedereen, ook voormalige vijanden.

E) een baken en heraut van hoop te zijn. Wij getuigen van God die de wereld door Christus met Zichzelf heeft willen verzoenen. Het is alleen in de naam van Christus, en door de overwinning van het kruis en de opstanding, dat wij de autoriteit hebben om de strijd aan te gaan met de demonische krachten van het kwaad, die menselijke conflicten maar al te graag uitbuiten, en wij de macht hebben om de verzoenende liefde en vrede van Christus uit te dragen.

3. De vrede van Christus voor de armen en de onderdrukten

Het bijbelse fundament voor ons zoeken naar gerechtigheid en sjalom voor de armen en de onderdrukten, staat samengevat in sectie 7(c) van de Geloofsbelijdenis van Kaapstad. Op die basis verlangen wij naar effectiever christelijke actie op het gebied van:

Slavernij en mensenhandel

Vandaag de dag zijn wereldwijd meer mensen slachtoffer van slavernij (naar schatting 27 miljoen) dan 200 jaar geleden, toen Wilberforce zich inzette voor de afschaffing van de trans-Atlantische slavenhandel. Alleen al in India wordt het aantal kindsclaven geschat op 15 miljoen. Het systeem van kastenselsels onderdrukt de laagste kasten en sluit de zogeheten 'Dalit' (de 'onaanraakbaren') uit. Helaas is de christelijke kerk op veel plaatsen zelf geïnfecteerd met dezelfde vormen van discriminatie. De wereldwijde kerk moet haar stem verheffen en eensluidend protesteren tegen wat in wezen een van de oudste systemen van slavernij is. Deze mondiale aanklacht zal echter alleen autoriteit kunnen hebben als de kerk elke vorm van ongelijkheid en discriminatie binnen haarzelf verwerpt.

De ongeëvenaarde schaal van migratie die we tegenwoordig om allerlei redenen om ons heen zien, heeft op elk continent geleid tot mensenhandel, wijdverbreide slavernij van vrouwen en

kinderen in de seksindustrie en misbruik van kinderen voor dwangarbeid of militaire doeleinden.

A) Laten wij als wereldwijde kerk opstaan om het kwaad van mensenhandel te bestrijden en met profetische stem eisen: ‘Laat de gevangenen gaan.’ Dit kan niet zonder ons te richten op de sociale, economische en politieke factoren die deze handel in stand houden. De slaven op de wereld roepen tot de wereldwijde kerk van Christus: ‘Bevrijd onze kinderen. Bevrijd onze vrouwen. Toon ons die nieuwe samenleving die Jezus Christus beloofde!’

Armoede

Wij omarmen het getuigenis van de hele Bijbel, aangezien het Gods verlangen laat zien naar zowel systematische, economische gerechtigheid als persoonlijke barmhartigheid, respect en vrijgevigheid voor de armen en de behoeftigen. We zijn blij dat dit veelomvattende bijbelse uitgangspunt zich meer vervlochten heeft met onze missiestrategie en de praktische uitvoering ervan, net als in de tijd van de eerste gemeente en de apostel Paulus.^{lxiv}

Laten we dus:

B) ons bewust zijn van de enorme kansen die de Millenniumdoelen hebben verschaft aan de plaatselijke en mondiale kerk. Wij roepen kerken op om er bij overheden voor te pleiten, en zich actief in te zetten voor de verwezenlijking ervan, bijvoorbeeld volgens de Micha Campagne.

C) de moed hebben om te verklaren dat de wereld niet in staat is om het probleem van de armoede aan te pakken, laat staan dit op te lossen, zonder ook buitensporige rijkdom en hebzucht ter discussie te stellen. De Bijbel stelt de afgoderij van het rampzalig consumeren aan de kaak. Wij zijn geroepen, als mensen die God en niet de mammon dienen, om in te zien dat hebzucht armoede in stand houdt – en om hebzucht te verwerpen. Tegelijk zijn we blij dat het evangelie ook de rijken oproept tot berouw en ook hen uitnodigt zich te voegen bij de gemeenschap van iedereen die veranderd is door vergevende genade.

4. De vrede van Christus voor mensen met een beperking

Mensen met een beperking vormen een van de grootste minderheidsgroeperingen ter wereld. Hun aantal wordt geschat op zeshonderd miljoen. De meerderheid ervan woont in de minst ontwikkelde en allerarmste landen. Hoewel een lichamelijk of geestelijk gebrek onderdeel uitmaakt van de dagelijkse ervaring van mensen met een beperking, zijn de meesten bovendien beperkt door sociale afwijzing, onrecht en gebrek aan toegang tot middelen. Hulp aan mensen met een beperking stopt niet bij medische of sociale zorg. We moeten zij aan zij met hen en met hun familie en verzorgers strijden voor gelijkheid, zodat ze zowel in de maatschappij als in de kerk meetellen. God roept ons op tot wederzijdse vriendschap, respect, liefde en gerechtigheid.

A) Laten we als christenen op de hele wereld opstaan om culturele vooroordelen ten opzichte van mensen met een beperking te verwerpen. De apostel Paulus schreef immers: ‘Zo kennen wij dan van nu aan niemand naar het vlees.’^{lxv} Ieder mens is geschapen naar het beeld van God, ieder mens heeft gaven en talenten gekregen om Hem te dienen. Wij richten ons niet alleen op de hulp en ondersteuning van mensen met een beperking, maar staan ook open voor wat zij ons te geven hebben.

B) Wij roepen kerk- en zendingsleiders op om niet alleen na te denken over het werken onder mensen met een beperking, maar om ook de zendingroeping van gelovigen met een beperking te erkennen, te belijden en mogelijk te maken. Zij maken onderdeel uit van het lichaam van Christus.

C) Het doet ons pijn dat zoveel mensen met een beperking te verstaan werd gegeven dat hun gebrek het gevolg is van zonde, gebrek aan geloof of onwil om genezen te willen worden. Wij ontkennen dat dit een bijbelse waarheid zou zijn.^{lxvi} Zo’n valse leer is onbarmhartig en werkt geestelijk verminkend. Het stapelt schuld en frustratie bovenop de toch al zware last van de beperking zelf.

D) Wij willen ervoor zorgen dat onze kerken openstaan voor mensen met een beperking. Zij zijn onze gelijke en horen erbij. Wij willen zij aan zij met hen strijden tegen vooroordelen en maatschappijbreed opkomen voor hun behoeften.

5. De vrede van Christus voor zijn lijdende schepping

Ons bijbelse mandaat met betrekking tot de schepping staat omschreven in sectie 7(a) van de Geloofsbelijdenis van Kaapstad. Ieder mens hoort rentmeester te zijn van de overvloedige rijkdom van Gods goede schepping. Wij hebben een goddelijke volmacht om gebruik te maken van de schepping met het oog op het menselijk welzijn en menselijke behoeften, bijvoorbeeld door landbouw, visserij, mijnbouw, het opwekken van energie, huizenbouw, handel en medicijnen. Tegelijk is ons geboden zorg te dragen voor de aarde met al haar schepselen, omdat de aarde des Heren is, niet van ons. Wij doen dit in de naam van de Here Jezus Christus, de Schepper, Eigenaar, Instandhouder, Verlosser en Heer van de hele schepping.

Wij treuren over het wijdverbreide misbruik en de vernietiging van de natuurlijke hulpbronnen en biodiversiteit van de aarde. De meest prangende uitdaging voor de zichtbare wereld is op dit moment waarschijnlijk de dreiging van de klimaatverandering. Met name arme landen zullen hier disproportioneel door getroffen worden, aangezien de extreme gevolgen van klimaatverandering daar het ergst zullen zijn. Bovendien hebben die landen minimale middelen om zich ertegen te weren. Het wereldwijde armoedeprobleem en de klimaatverandering moeten beide tegelijk, en met de hoogste prioriteit, worden aangepakt.

Wij roepen christenen op de hele wereld op om:

- A) een levensstijl aan te nemen zonder vernietigende of vervuilende consumptieve gewoonten.
- B) er met legitieme middelen bij overheden op aan te dringen, bij kwesties rond milieuvernietiging, milieuvervuiling of klimaatverandering, morele belangen te laten prevaleren boven politieke doelmatigheid.
- C) de door zending gekenmerkte roeping te (h)erkennen van christenen die zich bezighouden met verantwoord gebruik van natuurlijke bronnen ten gunste van menselijke behoeften en het menselijk welzijn door middel van landbouw, de industrie en de medische wereld, en van christenen die zich bezighouden met het beschermen, herstellen en revitaliseren van leefgebieden en diersoorten door conservering en actievoering. Beide groepen dienen hetzelfde doel, omdat zij dezelfde Schepper, Voorziener en Verlosser dienen.

IIC. Vanuit de liefde van Christus leven tussen mensen van een ander geloof

1. ‘Heb uw naaste lief als uzelf’ omvat mensen van een ander geloof

In het licht van alle dingen die gezegd worden in sectie 7(d) van de Geloofsbelijdenis van Kaapstad, geven wij gehoor aan onze hogere roeping als discipelen van Jezus Christus door mensen van een ander geloof als onze naaste in bijbelse zin te zien. Zij zijn als mens geschapen naar Gods beeld, God heeft hen lief en Christus is voor hun zonden aan het kruis gestorven. Wij streven ernaar hen niet alleen als naaste te zien, maar ook de leer van Christus te volgen door een naaste voor hen te zijn. Wij zijn geroepen om zachtmoedig te zijn maar niet naïef, zorgvuldig maar niet lichtgelovig, alert op mogelijke dreigingen, maar niet geregeerd door angst.

Wij zijn geroepen om het goede nieuws door middel van evangelisatie te delen, maar niet om op een onwaardige manier bekeerlingen te maken. Evangelisatie, waaronder overtuigend rationeel discussiëren zoals bijvoorbeeld de apostel Paulus dat doet, wil zeggen: ‘Een open en eerlijke uitleg van het evangelie geven, die toehoorders volledig vrijlaat ervan te vinden wat zij willen. Wij willen gevoelig zijn voor mensen met een ander geloof en verwerpen elke benadering die hen dwangmatig probeert te bekeren.’^{lxvii} Bekeerlingen maken is daarentegen proberen om anderen te dwingen ‘één van ons’ te worden, ‘onze godsdienst te accepteren’ of ‘bij onze denominatie te komen’.

- A) Het zal onze inzet zijn uiterst ethisch te werk te gaan bij elke manier waarop wij evangeliseren. Ons getuigenis hoort gekenmerkt te worden door ‘zachtmoedigheid en vreze, en (...) een goed geweten.’^{lxviii} Daarom verwerpen wij elke vorm van getuigen die dwingend, onethisch, misleidend of onrespectvol is.

B) In de naam van de God van liefde hebben wij berouw van onze mislukking om vriendschap te sluiten met mensen met een islamitische, hindoeïstische, boeddhistische of andere religieuze achtergrond. In de geest van Jezus zullen we initiatieven nemen om hen liefde, goede wil en gastvrijheid te tonen.

C) In de naam van de God van waarheid weigeren we leugens over een ander geloof te verspreiden of dit belachelijk te maken, en verwerpen en weerstaan we racistische vooroordelen, haat en angst, aangewakkerd door de media en politieke retoriek.

D) In de naam van de God van vrede verwerpen wij het pad van geweld en vergelding in onze hele omgang met mensen met een ander geloof, zelfs wanneer wij fysiek worden aangevallen.

E) Wij belijden dat de dialoog met mensen met een ander geloof de aangewezen manier van communiceren is, net als Paulus met Joden en heidenen debatteerde in de synagoge of op openbare plekken. Als legitiem onderdeel van onze christelijke missie combineert een dergelijke dialoog vertrouwen in de uniciteit van Christus en de waarheid van het evangelie met respectvol luisteren naar anderen.

2. De liefde van Christus roept ons op om te lijden en soms zelfs te sterven voor het evangelie

Lijden kan nodig zijn bij onze missionaire betrokkenheid om van Christus te getuigen, net als bij zijn apostelen en de profeten uit het Oude Testament.^{lxix} De bereidheid om te lijden is de lakmoesproef voor de echtheid van onze inzet. God kan lijden, vervolging en martelaarschap gebruiken voor de voortgang van zijn missie. ‘Martelaarschap is een vorm van getuigen waarvoor Christus een bijzondere eer heeft beloofd.’^{lxx} Veel christenen die in welvaart en voorspoed leven, moeten opnieuw de oproep van Christus horen over de bereidheid om voor Hem te lijden. Veel andere gelovigen leven middenin dergelijk lijden, als kostprijs voor hun getuigenis van Jezus Christus in een cultuur die godsdienst vijandig is gezind. Zij hebben wellicht dierbaren geslachtofferd zien worden, of foltering of vervolging moeten doorstaan vanwege hun trouwe gehoorzaamheid, maar blijven degenen liefhebben die hun zoveel hebben aangedaan.

A) Onder tranen en gebed vernemen en gedenken wij de getuigenissen van hen die lijden voor het evangelie. Samen met hen bidden wij om genade en de moed om onze vijanden lief te hebben, zoals Christus ons gebod. We bidden dat het evangelie vrucht mag dragen op plaatsen die zijn bringers zo vijandig gezind zijn. Terwijl wij terecht treuren om hen die lijden, denken wij ook aan het oneindige verdriet van God om hen die zijn liefde, zijn evangelie en zijn dienaren verwerpen en zich ertegen verzetten. Het is ons verlangen dat zij berouw krijgen, vergeving ontvangen en de vreugde van verzoening met God zullen ervaren.

3. Liefde in actie belichaamt het evangelie en werkt als een aanbeveling

‘... wij zijn voor God een geur van Christus onder hen, die gered worden, en onder hen, die verloren gaan ...’^{lxxi} Het is onze roeping om op deze manier, doortrokken van de geur van Gods genade, tussen mensen met een ander geloof te leven, zodat zij Christus zullen ruiken en vanzelf zullen komen ‘smaken en zien dat de Here goed is’. Het is de bedoeling om het evangelie in elke culturele en religieuze situatie door zo’n belichaamde liefde aantrekkelijk te maken. Wanneer christenen mensen met een ander geloof liefhebben vanuit een leven vol liefde en daden uit dienstbaarheid, zijn zij de belichaming van de veranderende genade van God.

Voor culturen met ‘eer’ hoog in het vaandel, waar schande en wraak veelal gekoppeld zijn omdat de geldende religie dit legitimeert, is ‘genade’ een onbekend begrip. In een dergelijke context is Gods kwetsbare, zelfopofferende liefde geen onderwerp van gesprek. Het wordt als te vreemd beschouwd, soms zelfs verwerpelijk. Op zo’n plek is genade een met geduld verworven smaak, stap voor stap verkregen, voor hen die hongerig genoeg zijn om het te durven proeven. De geur van Christus doordringt langzaam alles waarmee zijn volgelingen in contact komen.

A) Wij zien uit naar een toename van mannen en vrouwen vol genade die God klaarmaakt om, op langdurige basis, op moeilijke plekken met dominante andere religies te wonen, lief te hebben en te dienen. Zodoende brengen zij de geur en smaak van de genade van Jezus Christus naar culturen waarbinnen dit onwelkom en gevaarlijk is. Daar is geduld en volharding voor nodig. Soms levenslang. Soms zelfs tot de dood.

4. Liefde respecteert de diversiteit van discipelschap

Enkele religies kennen bepaalde subculturen. Deze worden gevormd door groepen mensen die inmiddels Jezus als hun God en Verlosser volgen. Ze komen in kleine groepjes bij elkaar voor gemeenschap, aanbedding, onderwijs en gebed rond Jezus en de Bijbel, terwijl ze sociaal en cultureel gezien binnen hun erfgoed blijven, met inbegrip van bepaalde religieuze aspecten ervan. Dit is een ingewikkeld fenomeen waarover bij buitenstaanders veel verschil van mening bestaat. Sommigen zijn er voor. Anderen waarschuwen voor het gevaar van syncretisme. Syncretisme is echter een gevaar voor elke christen, aangezien ieder van ons zijn geloof binnen de eigen cultuur uitdraagt. Laten we daarom niet te snel oordelen wanneer we God op onverwachte of ons onbekende manieren aan het werk zien, door (i) er gauw een etiket op te plakken en het aan te grijpen als een nieuwe manier van evangeliseren, of (ii) het op voorhand al te veroordelen zonder zorgvuldig naar de context te kijken.

A) In de geest van Barnabas, die na aankomst in Antiochië ‘de genade Gods zag’, zich verheugde en allen opwekte ‘... om naar het voornemen van hun hart de Here trouw te blijven’,^{lxxii} willen wij een beroep doen op iedereen die zich zorgen maakt over dergelijke fenomenen, om:

(1) als algemeen geldend principe het volgende apostolische besluit en gebruik te hanteren: ‘Daarom ben ik van oordeel, dat men hen, die zich uit de heidenen tot God bekeren, niet verder moet lastig vallen ...’^{lxxiii}

(2) nederigheid, geduld en mildheid te betrachten bij het (h)erkennen van de diversiteit van gezichtspunten, en gesprekken te voeren zonder twist en wederzijdse veroordeling.^{lxxiv}

5. Liefde strekt zich uit naar uitgewaaierde volken

De mens is meer in beweging dan ooit tevoren. Migratie is een van de belangrijkste realiteiten van onze tijd. Men schat dat tweehonderd miljoen mensen, al dan niet vrijwillig, niet in het land van oorsprong wonen. De term ‘diaspora’ valt regelmatig als aanduiding voor mensen die, om welke reden dan ook, niet langer in hun geboorteland wonen. Grote groepen mensen met uiteenlopende religieuze achtergronden, waaronder christenen, leven in diaspora-achtige omstandigheden: economische vluchtelingen, mensen in hun eigen land op de vlucht voor oorlog of natuurgeweld, asielzoekers, slachtoffers van etnische zuiveringen, mensen die religieus geweld en vervolging ontvluchten, slachtoffers van hongersnood (veroorzaakt door droogte, overstroming of oorlog) en arme mensen van het platteland die hun heil in de grote steden zoeken. Wij zijn ervan overtuigd dat deze huidige mensenstromen binnen het doel van Gods soevereine missie vallen, zonder het mogelijk bijbehorende kwaad en het lijden te negeren.^{lxxv}

A) Wij roepen de kerk en missieleiders op om de kansen die zich aandienen door mondiale migratie en diaspora-achtige gemeenschappen, te signaleren en erop te reageren door strategische planning en gerichte training en herplaatsing van christenen die geroepen zijn om onder deze groepen mensen te werken.

B) Wij roepen christenen in gastlanden met gemeenschappen van emigranten of andere religieuze achtergronden op om op interculturele manier te getuigen van de liefde van Christus in woord en daad, door gehoorzaam te zijn aan de uitgebreide bijbelse geboden om de vreemdeling lief te hebben, de zaak van de vreemdeling te verdedigen, de gevangene te bezoeken, de gastvrijheid te beoefenen, vriendschappen te sluiten, ons huis open te stellen en op andere manieren te helpen en te dienen.^{lxxvi}

C) Wij roepen christenen op die zelf onderdeel uitmaken van diaspora-achtige gemeenschappen, om de hand van God te onderscheiden, zelfs onder omstandigheden die zij wellicht niet zelf hebben gekozen, en om te zoeken naar elke kans die God geeft om van Christus te getuigen in hun gastgemeenschap en het welzijn ervan te zoeken.^{lxxvii} Als er in dat gastland ook christelijke kerken zijn, roepen wij immigranten en inheemse kerken samen op om te luisteren naar en te leren van elkaar en om gezamenlijke initiatieven te ontplooien om elk deel van hun natie met het evangelie te bereiken.

6. Liefde zet zich in voor godsdienstvrijheid voor alle mensen

Strijden voor de mensenrechten door de vrijheid van godsdienst te verdedigen, verschilt niet veel van het volgen van de weg van het kruis onder vervolging. Er bestaat geen tegenspraak tussen enerzijds de persoonlijke bereidheid het misbruik of het verlies van onze eigen rechten omwille van Christus te aanvaarden, en anderzijds de moed onze stem te verheffen voor hen die monddood zijn door het schenden van hun mensenrechten. Ook moeten we onderscheid maken tussen het pleiten voor de rechten van mensen met een ander geloof en het onderschrijven van de waarheid van hun overtuiging. Wij kunnen de vrijheid van anderen om te geloven wat zij willen en hun geloof uit te oefenen rustig verdedigen zonder hun religie te accepteren.

A) We moeten strijden voor godsdienstvrijheid voor iedereen. Dit betekent dat we bij overheden opkomen voor mensen die worden vervolgd, zowel christenen als mensen met een ander geloof.

B) Laten we gewetensvol de bijbelse opdracht gehoorzamen om goede burgers te zijn, het welzijn zoeken van het land waarin we leven, de overheid eren en ervoor bidden, belasting betalen, goeddoen en rustig en vredig proberen te leven. Een christen is geroepen om zich aan de regels van het land te houden, tenzij de overheid dingen instelt die God verbiedt, of dingen verbiedt die God heeft ingesteld. Als de overheid ons gebiedt te kiezen tussen trouw aan haar en onze hogere loyaliteit aan God, moeten we ‘nee’ zeggen tegen de overheid, omdat wij ‘ja’ gezegd hebben tegen Jezus Christus als Heer.^{lxxviii}

IID. De wil van Christus onderscheiden voor wereldevangelisatie

1. Onbereikte en onbenaderde volken

Het is het verlangen van Gods hart dat alle mensen toegang hebben tot de kennis van Gods liefde en zijn verlossingswerk door Jezus Christus. Verdrietig en beschaamd erkennen wij dat er duizenden bevolkingsgroepen op aarde zijn voor wie die toegang nog steeds niet mogelijk is gemaakt door een christelijk getuigenis. Dit zijn onbereikte volken, in die zin dat er onder hen aantoonbaar geen gelovigen en kerken zijn. Veel van deze volken zijn ook onbenaderd, in die zin dat wij op dit moment geen kerken of organisaties kennen die zelfs ook maar proberen het evangelie met hen te delen. Helaas wordt slechts een gering percentage van de middelen van de kerk, zowel aan mankracht als aan materiaal, aangewend voor de minst bereikte volken. Per definitie betreft dit volken die ons niet zullen vragen om het goede nieuws te komen brengen, omdat zij eenvoudigweg niet van het bestaan ervan weten. Toch vormt hun aanwezigheid in ons midden, tweeduizend jaar nadat Jezus ons opdroeg onder alle volken discipelen te maken, niet alleen een vermaning met betrekking tot onze ongehoorzaamheid, niet alleen een vorm van geestelijk onrecht, maar ook een stille ‘roep uit Macedonië’.

Laten wij als wereldwijde kerk opstaan en op deze uitdaging inspelen, door:

A) berouw te hebben over onze blindheid voor de permanente aanwezigheid van zo veel onbereikte volken op onze wereld en ons gebrek aan haast om het evangelie met hen te delen.

B) onze toezegging te vernieuwen om naar die mensen te gaan die het evangelie nog niet hebben gehoord, ons te verdiepen in hun taal en cultuur, hun de vleesgeworden liefde en zelfverloochenende dienstbaarheid van het evangelie te tonen, om het licht en de waarheid van de Here Jezus Christus in woord en daad over te dragen, zodat hun ogen door de kracht van de heilige Geest worden geopend voor de wonderbaarlijke genade van God.

C) ons erop te richten het gebrek aan bijbels uit de wereld te helpen, aangezien de Bijbel onmisbaar blijft voor evangelisatie. Om dit bereiken, moeten we:

(1) ons haasten om de Bijbel te vertalen in de talen van volken die nog geen enkel deel van Gods Woord in hun moedertaal bezitten;

(2) mondelinge versies van de boodschap van de Bijbel breed beschikbaar maken (zie ook 'Mondelinge culturen' hieronder).

D) ons erop richten om onwetendheid over de Bijbel binnen de kerk uit de wereld te helpen, aangezien de Bijbel onmisbaar blijft voor de vorming van discipelen naar het beeld van Christus.

(1) We zien uit naar een nieuwe bezieling van Gods wereldwijde kerk voor de cruciale noodzaak van bijbels onderwijs, zodat de kerk verder groeit in haar bediening, eenheid en volwassenheid.^{lxxix} Wij verheugen ons in de gaven van iedereen die Christus aan de kerk heeft gegeven als woordverkondiger en exegeet. We zullen er alles aan doen om hen op te merken, te bemoedigen, op te leiden en te steunen met betrekking tot de verkondiging en uitleg van Gods Woord. Daarbij moeten we ons echter verzetten tegen het soort klerikalisme dat de bediening van Gods Woord voorbehoudt aan een selecte groep van betaalde professionals en van formele prediking vanaf de kansel. Er bestaan veel meer mannen en vrouwen die overduidelijk de gave van verzorger van, of onderwijzer voor Gods kinderen hebben gekregen en deze informeel, buiten officiële structuren, maar met een mandaat van de heilige Geest benutten. Ook zij moeten herkend, bemoedigd en toegerust worden om het Woord van God op de juiste manier te kunnen hanteren.

(2) We moeten bijbellezen stimuleren bij de generatie die zich op dit moment meer op digitale communicatiemiddelen richt dan op boeken, door digitale methoden voor bijbelstudie te stimuleren die diezelfde diepte bieden als de traditionele manier met pen en papier.

E) Evangelisatie moet te allen tijd aan de basis liggen van elk aspect van onze geïntegreerde zendingsactiviteiten, omdat het evangelie zelf de bron, inhoud en autoriteit is van elke bijbels onderbouwde vorm van missie. Alles wat we doen moet zowel een

belichaming zijn als een uitspraak van Gods liefde en genade en zijn verlossende werk door Jezus Christus.

2. Mondelinge culturen

De meerderheid van de wereldbevolking bestaat uit mensen die alleen mondeling communiceren. Ze doen geen kennis op via geschreven middelen, omdat ze analfabeet zijn of omdat hun cultuur er niet op is ingesteld, en meer dan de helft van hen behoort tot de onbereikte mensen zoals hierboven beschreven. Van deze groep zijn er naar schatting weer 350 miljoen mensen zonder een enkele bijbeltekst in hun moedertaal. Naast deze primair mondeling ingestelde mensen zijn er ook veel secundair verbaal ingestelden, dat wil zeggen mensen die technisch gezien kunnen lezen, maar de voorkeur geven aan mondelinge communicatie, zeker gezien de stijgende mate van visuele kennisoverdracht en de groeiende beeldcultuur.

Als we dit probleem onderkennen en er iets aan willen doen, moeten we:

- A) meer gebruikmaken van gesproken middelen in programma's voor het maken van discipelen, zelfs onder gelovigen die kunnen lezen.
- B) een gesproken verhalenbijbel beschikbaar maken, met voorrang in de moedertaal van onbereikte en onbenaderde volken.
- C) zendingsgenootschappen en missionaire organisaties aanmoedigen om mondelinge methoden te ontwikkelen, waaronder: de productie van gesproken bijbelverhalen voor evangelisatie, het maken van discipelen en leiderschapstrainingen, samen met specifiek afgestemde trainingen voor zendingsspioniers, evangelisten en gemeentestichters. Zij zouden effectieve gesproken en visuele middelen kunnen aanwenden om het hele bijbelse verlossingverhaal over te dragen, met inbegrip van het vertellen van verhalen, zang, dans, poëzie, kunst en toneel.
- D) plaatselijke kerken op met name de zuidelijke continenten bemoedigen om contact te leggen met onbereikte bevolkingsgroepen in hun regio door middel van gesproken methoden die geënt zijn op hun specifieke wereldbeeld.
- E) theologische opleidingen aanmoedigen tot de invoer van onderwijstrajecten voor zendelingen, missionarissen en kerkleiders op het gebied van gesproken methodieken.

3. Leiders gericht op Christus

De snelle groei van de kerk op zoveel plekken blijft oppervlakkig en kwetsbaar, deels door het gebrek aan letterlijk 'gedisciplineerde' leiders, deels omdat zo velen hun positie gebruiken voor wereldse macht, arrogantie en persoonlijke verrijking. Het gevolg is dat Gods kinderen lijden, Christus wordt onteerd en evangelisatie wordt ondermijnd. De meest aangedragen

oplossing is ‘leiderschapstraining’. Hoewel er een sterke toename is van dit soort trainingen, blijft dit probleem nog steeds bestaan, en waarschijnlijk om twee redenen:

In de eerste plaats is het trainen van leiders in gelijkvormigheid aan Christus de omgekeerde wereld. Bijbels gezien horen alleen mensen aan wier leven duidelijke eigenschappen van volwassen discipelschap af te lezen zijn, benoemd te worden tot leidinggevende functies.^{lxxx} Als wij ons vandaag de dag geconfronteerd zien met veel leiders die nauwelijks kenmerken van werkelijk discipelschap vertonen, bestaat er geen andere mogelijkheid dan de basisprincipes van discipelschap op te nemen in hun leiderschapsontwikkeling. De grote schaal waarop we bij leiders in de mondiale kerk ongelijkvormigheid aan Christus en werelds leiderschap zien, lijkt een groeiend bewijs van afgeroomde evangelisatie, de veronachtzaming van werkelijk discipelschap en schrale geestelijke groei. Het antwoord op falend leiderschap is niet méér trainingen in leiderschap, maar betere trainingen in discipelschap. Leiders moeten eerst discipelen van Christus zijn.

In de tweede plaats concentreren bepaalde leiderschapstrainingen zich meer op te compacte kennis, technieken en vaardigheden dan op bijbelse kwaliteiten en eigenschappen. Christelijke leiders daarentegen horen een dienstbaar hart, nederigheid, integriteit, reinheid, gebrek aan hebzucht, een biddende gesteldheid, afhankelijkheid van Gods Geest en een diepe liefde voor mensen te hebben. Verder missen bepaalde leiderschapstrainingen specifieke training in de belangrijkste vaardigheid uit Paulus’ opsomming van vereisten: het vermogen om Gods Woord aan Gods kinderen te onderwijzen. Bijbels onderwijs is en blijft dus de belangrijkste basis voor discipelschap, terwijl het tegelijk het grootste gebrek vormt bij veel huidige kerkleiders.

- A) We verlangen ernaar dat er veel meer werk wordt gemaakt van discipelschap door middel van het, op de langere duur, onderwijzen en voeden van nieuwe gelovigen, zodat degenen die God roept en aan de kerk geeft als leiders, volledig voldoen aan de bijbelse criteria voor volwassenheid en dienstbaarheid.
- B) Wij hernieuwen onze toewijding aan gebed voor onze leiders. We zien ernaar uit dat God het aantal bijbelgetrouwe en gehoorzame leiders vermenigvuldigt, hen beschermt en hen bemoedigt. We bidden dat God leiders die zijn naam ontoren en het evangelie in diskrediet brengen, zal vermanen, hun positie ontnemt of tot verootmoediging brengt. En we bidden voor het opstaan van een nieuwe generatie geestelijk volwassen en dienstbare leiders die maar één passie hebben: Christus steeds beter leren kennen en gelijkvormig aan Hem worden.
- C) Degenen onder ons op leidende posities moeten zich hun kwetsbaarheid realiseren en accepteren dat ze rekenschap hebben af te leggen binnen het lichaam van Christus. Wij raden hen aan zich te onderwerpen aan een groep of commissie.
- D) Wij adviseren theologische opleidingen, naast elke andere aanbieder of verzorger van leiderschapstrainingen, ten sterkste om zich meer te richten op geestelijke vorming en karaktervorming, niet alleen op technische kennis en functionaliteit. We verheugen ons over

de plekken waar dat al gebeurt, als onderdeel van de allesomvattende ontwikkeling van de leider als persoonlijke totaliteit.

4. Steden

Steden zijn van cruciaal belang voor de toekomst van de mens en voor wereldevangelisatie. De helft van de wereldbevolking woont in een stad. Over het algemeen merken we in een stad vooral vier soorten mensen op: (i) de nieuwe generatie jonge mensen, (ii) de meest onbereikte migranten, (iii) de culturele vormgevers, en (iv) de allerarmsten.

A) Wij zien de soevereine hand van God in de enorme toename van de verstedelijking in onze tijd en dringen er bij de wereldwijde kerk en zendingsleiders op aan om voorrang te geven aan strategische stadszending. Wij moeten onze steden net zo liefhebben als God doet, met een heilig onderscheidingsvermogen en het mededogen van Christus, en Hem gehoorzamen door ‘het goede voor de stad te zoeken’, in welke zin dan ook. We zullen zoeken naar toepasselijke en flexibele zendingsmethoden die inspelen op de grootstedelijke realiteit.

5. Kinderen

Elk kind op de wereld loopt gevaar. Er zijn ongeveer twee miljard kinderen op de wereld, van wie de helft door armoede wordt bedreigd. Miljoenen anderen worden bedreigd door de welvaart. Kinderen in rijke en veilige omstandigheden hebben alles om van en mee te leven, maar niets om voor te leven.

Kinderen en jongelui zijn de kerk van vandaag, niet alleen maar van morgen. Jonge mensen vormen een geweldig potentieel voor zending en missie. Zij vertegenwoordigen een enorme maar te weinig benutte bron van mensen met geestelijke invloed, met een grote gevoeligheid voor de stem van God en de bereidheid om naar Hem te luisteren. Wij zijn blij met alle geweldige bedieningen onder en met kinderen en zien uit naar een verveelvoudiging ervan. De behoefte eraan is groot. Zoals we in de Bijbel zien, kan en zal God kinderen en jonge mensen gebruiken – hun gebeden, hun inzicht, hun woorden, hun initiatieven – om harten te veranderen. Ze staan voor ‘nieuwe energie’ die de wereld verandert. We moeten luisteren naar hun kinderlijke spiritualiteit en deze niet verstikken door onze rationele benaderingen als volwassene.

Wij zullen ons inzetten om:

A) kinderen serieus te nemen, aan de hand van nieuw bijbels en theologisch onderzoek dat Gods liefde voor hen en door hen weerspiegelt, en door het herontdekken van de verregerende betekenis voor theologie en missie van de opzienbarende daad van Jezus toen Hij een kind in het midden plaatste.^{lxxxii}

B) mensen te gaan trainen en middelen te zoeken voor het tegemoetkomen aan de behoeften van kinderen op de hele wereld, waar mogelijk in samenwerking met hun families en gemeenschappen, in de overtuiging dat een holistische bediening voor en via elke nieuwe generatie kinderen en jonge mensen een vitaal onderdeel is van wereldzending.

C) elke vorm van kindermisbruik, waaronder geweld, uitbuiting, slavernij, kinderhandel, prostitutie, discriminatie op grond van geslacht en ras, commerciële oogmerken, aan de kaak te stellen en ons er actief tegen te verzetten.

6. Gebed

Laten we ons bij al deze prioriteiten opnieuw toewijden aan het gebed. Gebed is een oproep, een gebod en een geschenk. Gebed is de onmisbare basis en bron van en voor elk aspect van onze missie.

A) Wij bidden eendrachtig, gericht, volhardend en in overeenstemming met de Bijbel:

1. dat God arbeiders naar elke hoek van de wereld zal sturen, vervuld van de kracht van de Geest;

2. dat het verlorene, in welk volk en waar dan ook, door Gods Geest tot Hem getrokken wordt, door het verkondigen van de waarheid van het evangelie en het zichtbaar uitdragen van de liefde en kracht van Christus;

3. dat Gods glorie geopenbaard zal worden en de naam van Christus bekend en geprezen zal worden vanwege de aard, de daden en de woorden van zijn kinderen; wij zullen smeken voor onze broeders en zusters die lijden voor de naam van Christus;

4. dat Gods koninkrijk kome, dat zijn wil geschiede op aarde zoals in de hemel, door het vestigen van zijn gerechtigheid, het rentmeesterschap van en de zorg voor de schepping, en de zegen van Gods vrede in onze gemeenschappen.

B) Wij blijven voortdurend dankzeggen bij het gadeslaan van Gods werk onder de volken, terwijl we uitzien naar de dag waarop het koninkrijk van de wereld het koninkrijk van onze God en zijn Christus zal zijn.

III. De kerk van Christus terugroepen tot nederigheid, integriteit en eenvoud

Wandelen is in de Bijbel beeldspraak voor onze manier van leven en ons dagelijks gedrag. In de brief aan de Efeziërs spreekt Paulus zeven keer over de manier waarop christenen al dan niet horen te wandelen.^{lxxxii}

1. Op een andere manier wandelen, als ‘de nieuwe mens Gods’^{lxxxiii}

Gods volk wandelt op de weg van de Heer, of op de wegen van andere goden. Uit de Bijbel blijkt dat God niet zozeer de grootste moeite had met de andere volken op de wereld als wel met het volk dat Hij had uitgekozen en had geroepen om tot een zegen voor de naties te zijn. Het grootste obstakel voor de vervulling van die missie is afgoderij onder Gods eigen volk. Want als wij geroepen zijn om de naties te overtuigen om de enige ware en levende God te aanbidden, falen we jammerlijk als wij zelf achter de valse goden van de volken om ons heen aanrennen.

Wanneer er qua gedrag geen verschil bestaat tussen christenen en niet-christenen – bijvoorbeeld op het gebied van corruptie, hebzucht, seksuele moraal, echtscheiding, terugval op andere religieuze praktijken, discriminatie, consumeren of sociale vooroordelen – heeft de wereld gelijk als zij zich afvraagt of het christelijk geloof überhaupt wel verschil maakt. In dat geval heeft onze boodschap geen enkele authenticiteit in een wereld die ons gadeslaat.

A) Wij dagen elkaar uit, als Gods kinderen in elke cultuur, om kritisch te kijken naar de mate waarin wij, bewust of onbewust, verstrikt zijn geraakt in de afgoderij van de ons omringende cultuur. We bidden om het profetisch onderscheidingsvermogen om dergelijke valse goden, en hun aanwezigheid binnen de kerk zelf, te herkennen, te ontmaskeren en om de moed om ons te verootmoedigen en ze af te zweren in de naam en met de autoriteit van Jezus als Heer.

B) Aangezien bijbelse missie zonder een bijbelse levensstijl onmogelijk is, wijden wij onszelf met de grootst mogelijke voorrang opnieuw toe, tegelijk met het uitdagen van ieder ander die de naam van Christus belijdt, om op een radicaal andere manier te leven dan de wereld doet, zodat ieder van ons ‘... de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid.’

2. In liefde wandelen, de afgoderij van ontspoorde seksualiteit verwerpend^{lxxxiv}

God heeft in de schepping gelegd dat het huwelijk wordt gevormd door een toegewijde, trouwe relatie tussen één man en één vrouw, waarbij zij één vlees worden bij een nieuwe sociale eenheid die anders is dan die van de gezinnen waarin zij zelf werden geboren en dat seksueel verkeer, als uitdrukking van dat ‘één vlees’, alleen binnen het verbond van het huwelijk genoten behoort te worden. Deze liefdevolle seksuele vereniging binnen het huwelijk, waarbij ‘de twee één worden’, is zowel een afspiegeling van de relatie van Christus met de kerk als van de eenheid van Jood en heiden binnen de orde van de nieuwe mens.^{lxxxv}

Paulus zet de puurheid van Gods liefde tegenover de vervuilde valse liefde die schuilgaat achter het masker van ontspoorde seksualiteit en alles wat daarmee gepaard gaat. Ontspoorde seksualiteit van elke soort, bij elke intieme seksuele handeling voor of buiten het huwelijk zoals de Bijbel het omschrijft, valt buiten de overeenstemming met Gods wil en zijn zegen in schepping en verlossing. Het misbruik en de afgoderij die om ontspoorde seksualiteit heen hangt, draagt bij aan een bredere sociale neergang, waaronder het scheuren van huwelijken en gezinnen, en veroorzaakt onberekenbaar lijden door eenzaamheid en uitbuiting. Dit is een ernstig probleem binnen de kerk zelf en niet zelden de tragische oorzaak van de val van leiders.

Wij erkennen de behoefte aan, en noodzaak van, diepe nederigheid en bewustwording van ons falen op dit gebied. We zien uit naar christenen die de ons omringende culturen uitdagen door te leven naar de maatstaven waartoe de Bijbel ons oproept.

A) Wij adviseren elke kerkleider met klem om:

1. meer gelegenheid te scheppen voor het openlijk bespreken van seksualiteit in onze kerken, vergezeld van een positieve proclamatie van het goede nieuws van Gods plan voor gezonde relaties en een gezond gezinsleven, echter tegelijk met pastorale openheid over terreinen waarop christenen delen in de gebroken en disfunctionele werkelijkheden van de hun omringende cultuur;
2. Gods maatstaven helder te onderwijzen, maar vergezeld van het mededogen van Christus voor zondaars, in het besef dat ieder van ons uiterst kwetsbaar is voor seksuele verleiding en zonde;
3. te streven naar het stellen van een positief voorbeeld, door naar de bijbelse maatstaven voor seksuele trouw te leven.

B) Als leden van de kerk nemen wij ons voor om:

1. ons uit alle macht in te zetten, binnen de kerk en de samenleving, voor het verstevigen van de huwelijksrouw en een gezond gezinsleven;
2. ons bewust te zijn van de aanwezigheid en bijdrage van alleenstaanden, weduwen, weduwnaars en mensen zonder kinderen, om te laten zien dat de kerk een gastvrije en hulpvaardige familie in Christus is, en om hen in staat te stellen hun gaven in te zetten over de hele linie van bedieningen van de kerk;
3. weerstand te bieden tegen elke vorm van ontspoorde seksualiteit in de ons omringende culturen, met inbegrip van pornografie, overspel en promiscuïteit;

4. moeite te doen om de diepste zielenroerselen op het gebied van identiteit en achtergrond te begrijpen (en erop in te spelen), die sommige mensen de kant van homoseksualiteit op doen gaan; terwijl we dit doen in de liefde, barmhartigheid en gerechtigheid van Christus, verwerpen we elke vorm van haat, verbaal of lichamelijk geweld, en elke andere vorm van discriminatie en degradatie van homoseksuele mensen;

5. voor ogen te houden dat geen enkele persoon of situatie uitgesloten is van verandering en herstel door Gods verzoenende genade.

Hiv en aids zijn in veel landen een ernstig probleem. Miljoenen mensen zijn geïnfecteerd, waaronder velen in onze kerken. Ook heeft aids miljoenen weeskinderen veroorzaakt. God roept ons op om elk slachtoffer zijn diepe liefde en barmhartigheid te betonen en er alles aan te doen om levens te redden. Wij geloven dat de leer en het voorbeeld van Jezus, net als de transformerende kracht van het kruis en de opstanding, centraal staan bij het holistische antwoord van het evangelie op hiv en aids waar de wereld zo naar smacht.

C) Wij verlangen ernaar dat elke kerkleider een levend voorbeeld is van seksuele reinheid en trouw, zoals Paulus gebod, en telkens duidelijk blijft verkondigen dat het huwelijk de enige legitieme plek voor seksuele eenheid is. Dit is niet alleen nodig omdat de Bijbel het leert, maar ook omdat de ontelbare buitenechtelijke seksuele relaties in de landen die getroffen zijn door hiv en aids, de hoofdoorzaak zijn van de explosieve opmars van deze ziekten.

D) Wij verwerpen, en doen afstand van, elke vorm van veroordeling, vijandigheid, stigmatisering en discriminatie van mensen met hiv en aids. Deze dingen zijn een zonde en een schande binnen het lichaam van Christus. Ieder van ons heeft gezondigd en mist de heerlijkheid van God. Wij zijn gered door genade alleen en horen langzaam te oordelen, maar graag te herstellen en te vergeven. Ook constateren wij met verdriet en medelijden dat veel mensen hiv en aids hebben opgelopen buiten eigen toedoen, vaak in hun liefdevolle zorg voor anderen.

E) Laten wij als wereldwijde kerk opstaan en deze uitdaging aangaan in de naam van Christus en de kracht van de heilige Geest. Laten we naast onze broeders en zusters staan in gebieden die het zwaarst getroffen zijn door hiv en aids, door praktische hulp, barmhartige zorg (ook voor weduwnaars, weduwen en wezen), sociale en politieke actie, opvoedingsprogramma's (met name gericht op het wegnemen van de achterstelling van vrouwen) en effectieve strategieën voor preventie binnen de plaatselijke context. Wij wijden ons toe aan deze dringende profetische actiepunten als onderdeel van de integrale missie van de kerk.

3. In nederigheid wandelen, de afgoderij van macht verwerpend^{lxxxvi}

Door de zondige staat van de mens wordt macht vaak aangewend om anderen te misbruiken en uit te buiten. Mensen nemen een hogere positie in dan hun toekomst, op grond van

vermeende superioriteit qua geslacht, ras of sociale status. Paulus pareert al deze kenmerken van de afgoderij van trots en macht door de voorwaarde dat iedereen die vervuld is met de Geest van God, zich omwille van Christus aan de ander hoort te onderwerpen. Deze wederzijdse onderwerping en wederkerige liefde moet zichtbaar zijn binnen het huwelijk, het gezinsleven en sociaal-economische relaties.

A) Wij verlangen ernaar dat elk(e) christelijk(e) echtgeno(o)t(e), ouder, kind, werkgever en werknemer zich gedraagt naar het bijbelse voorschrift om zich uit eerbied voor Christus aan de ander te onderwerpen.

B) Wij moedigen kerkleiders aan om gelovigen te helpen de onderwerping te begrijpen die God van zijn kinderen ten opzichte van elkaar vraagt, dit open te bespreken en wederkerig uit te oefenen. In een wereld vol hebzucht, macht en misbruik roept God zijn kerk op om een plek te zijn van zachtmoedigheid, nederigheid en onbaatzuchtige liefde tussen de leden onderling.

C) Met name christelijke echtgenoten roepen wij dringend op om zorgvuldig te kijken naar het evenwicht van de verantwoordelijkheden voor man en vrouw volgens de voorschriften van Paulus. Wederzijdse onderwerping betekent dat de onderwerping van een vrouw aan haar man gebaseerd is op de houding van de man, wiens liefde en zorg voor haar de afspiegeling is van de zelfopofferende liefde van Jezus Christus voor zijn kerk. Elke vorm van misbruik van de man ten opzichte van zijn vrouw – verbaal, emotioneel, fysiek en binnen welke cultuur dan ook – is onverenigbaar met de liefde van Christus. Wij stellen met klem dat geen enkele cultuurbepaalde gewoonte of verwrongen bijbelse interpretatie het slaan van vrouwen rechtvaardigt. Wij betreuren het dat het nog steeds voorkomt onder christenen, zelfs bij kerkleiders. We bestempelen het onomwonden als zonde en roepen op tot berouw en het afzweren van deze gewoonte.

4. Integer wandelen, de afgoderij van succes verwerpend^{lxxxvii}

Het koninkrijk van God kan niet gebouwd worden op fundamente van oneerlijkheid. Toch worden wij bij ons hunkeren naar ‘succes’ en ‘resultaat’ verleid om onze integriteit op te offeren voor verdraaide en overdreven aanspraken die aan leugens grenzen. Maar: ‘... de vrucht van het licht bestaat in louter goedheid en gerechtigheid en waarheid.’^{lxxxviii}

A) Wij doen een beroep op alle kerken en alle zendingsleiders om de verleiding te weerstaan een oneerlijke voorstelling van zaken te geven bij presentaties van of over ons werk. We zijn oneerlijk wanneer we rapporten en verslagen opvijzelen met niet onderbouwde statistieken, of de werkelijkheid verdraaien om er iets mee te winnen. We bidden om een reinigende golf van eerlijkheid die een einde maakte aan dergelijke verdraaiing, manipulatie en overdrijving. Wij roepen elke donateur of financier van geestelijk werk op om geen onrealistische eisen te stellen met betrekking tot meetbare of zichtbare resultaten. Laten wij streven naar een integer en transparant klimaat. Wij kiezen ervoor om te wandelen in het licht en de waarheid van God. Want de Heer toetst het hart en verheugt Zich over oprechtheid.^{lxxxix}

5. In eenvoud wandelen, de afgoderij van hebzucht verwerpend^{xc}

De wijdverbreide verkondiging en proclamatie van het ‘evangelie van het succes’ is reden voor ernstige zorg. Bij dit ‘welvaartsevangelie’ wordt beweerd dat gelovigen recht hebben op zegeningen zoals gezondheid en welvaart, en dat ze dit kunnen ‘verkrijgen’ door positieve gebedsclaims en het ‘zaaien’ van giften in de vorm van geld of goed. Deze leer zien we bij allerlei denominaties op elk continent.^{xci}

Wij belijden de wonderbaarlijke genade en kracht van God en we verwelkomen de toename en groei van kerken en bedieningen waarin mensen opgeroepen worden tot een verwachtingsvol geloof in de levende God en zijn bovennatuurlijke kracht. Wij geloven in de kracht van de heilige Geest. Wij ontkennen echter stellig dat Gods wonderbaarlijke kracht, macht en voorzienigheid een automatisme zouden zijn, iets wat afgeroepen of afgedwongen kan worden, gemanipuleerd, of in werking gesteld door of op grond van een menselijk woord, daad, handeling, gift, offer of andersoortig ritueel.

Wij belijden het bestaan van een bijbels perspectief ten aanzien van voorspoed, en we geloven dat de Bijbel beslist allerlei dingen leert over welvaart als zegen van God (zowel qua gezondheid als materieel welzijn). Wij verwerpen echter de onbijbelse leer dat geestelijk welzijn afgemeten kan worden in termen van materiële welvaart, of dat rijkdom te allen tijde een teken van Gods zegen is. De Bijbel laat zien dat rijkdom vaak verworven wordt door onderdrukking, bedrog of corruptie. Ook ontkennen wij dat armoede, ziekte of vroegtijdig overlijden te allen tijde een teken zijn van Gods vloek of oordeel, het bewijs van gebrek aan geloof of het gevolg van een menselijke vloek, omdat de Bijbel deze simplistische verklaringen ronduit verwerpt.

Wij belijden dat het goed is om de kracht en de heerschappij van God te benadrukken en te verhogen. Tegelijk geloven wij dat de leringen van velen die het ‘welvaartsevangelie’ zo vurig proclameren, een ernstige verdraaiing van de Bijbel zijn. Hun praktijken en levensstijl zijn vaak onethisch en stroken niet met het beeld van Christus. De gewone verkondiging van het evangelie wordt vaak vervangen door het zoeken naar allerlei wonderen. De openlijke oproep tot berouw en bekering wordt vaak vervangen door het verzoek om een donatie aan de organisatie van de betreffende prediker. Wij betreuren de schadelijke en ongezonde geestelijke invloed van deze leringen op veel kerken. Wij juichen elk initiatief toe dat in de naam van Jezus naar de genezing van zieken en een permanente verlossing uit armoede en lijden zoekt. Het ‘welvaartsevangelie’ biedt echter geen blijvende oplossing voor armoede en kan mensen afleiden van de werkelijke boodschap van, en de weg tot, eeuwige redding. Om deze redenen bestempelen wij het ‘welvaartsevangelie’ eenvoudigweg als een vals evangelie. Wij verwerpen alle excessen rond deze leer, omdat zij onverenigbaar zijn met een evenwichtig bijbels geloof.

A) Wij roepen kerkleiders en missionaire leiders op om, in situaties waar het ‘welvaartsevangelie’ populair is, de leer ervan op de proef te stellen aan de hand van

zorgvuldige vergelijking met de leer en het voorbeeld van Jezus Christus. Ieder van ons doet er goed aan om de specifieke bijbelteksten waarmee het ‘evangelie van het succes’ gewoonlijk wordt gestaafd, in de hele bijbelse context en juiste verhouding te zien, te begrijpen en door te geven. Als het ‘welvaartsevangelie’ wordt verkondigd op plekken waar armoede speelt, moeten wij het vanuit oprechte bewogenheid tegenspreken en gerechtigheid en blijvende verandering onder de armen proberen te brengen. Bovenal moeten wij eigenbelang en hebzucht vervangen door de bijbelse leer van zelfopoffering en vrijgevigheid, kenmerken van waarachtig discipelschap. Wij belijden de klassieke oproep van Lausanne tot eenvoudiger levensstijlen.

III. Samenwerken binnen het lichaam van Christus met het oog op eensgezinde zending

Paulus leert ons dat eenheid onder christenen een goddelijk concept is, gebaseerd op onze verzoening met God en die met elkaar. Deze dubbele verzoening werd bewerkstelligd door het kruis. Wanneer wij eensgezind leven en samenwerken, is dat een toonbeeld van de bovennatuurlijke interculturele kracht van het kruis. Wanneer wij echter falen in samenwerking en dus verdeeldheid uitstralen, ontcrachten wij onze missie en boodschap en verloochenen we de kracht van het kruis.

1. Eenheid binnen de kerk

Een verdeelde kerk heeft geen boodschap voor een verdeelde wereld. Ons falen om ondanks verzoening één te zijn, vormt een levensgroot obstakel voor de authenticiteit en effectiviteit van onze missie.

A) Wij betreuren de verdeeldheid van onze kerken en organisaties. Het is ons verlangen dat christenen een geest van genade zullen ontwikkelen, waarin ze zich, in gehoorzaamheid aan de opdracht van Paulus, ‘beijveren de eenheid van de Geest te bewaren door de band van de vrede’.

B) Terwijl we beseffen dat onze diepste eenheid een geestelijke aangelegenheid is, verlangen we naar een bredere bewustwording van de zendingskracht die het resultaat kan zijn van zichtbare, praktische, aardse eenheid. Daarom dringen we er bij christelijke zusters en broeders op de hele wereld op aan, in naam van ons gezamenlijke getuigenis en missie, weerstand te bieden aan de verleiding om het lichaam van Christus te verdelen en, waar mogelijk, naar wegen voor verzoening en herstelde eenheid te zoeken.

2. Samenwerking bij wereldzending

Samenwerking bij zending gaat niet alleen over effectiviteit. Het is de strategische en praktische uitwerking van onze gedeelde onderwerping aan Jezus Christus als Heer. We hebben te vaak zending bedreven op manieren waarbij onze eigen identiteit (op het gebied van denominatie, op etnisch en theologisch gebied et cetera) vooropstond en bewaard ‘moest’ blijven. Daarin hebben wij verzuimd onze passies en voorkeuren aan onze enige Heer en

Meester te geven. De autoriteit en centrale rol van Christus bij onze missie moet meer zijn dan alleen een geloofsbelijdenis. Het moet ook onze strategie, praktijk en eenheid bepalen.

We verheugen ons in de groei en kracht van uitspruitende zendingsbewegingen op vrijwel de hele wereld en het verdwijnen van het oude patroon, waarbij zending en missie steevast eenrichtingsverkeer vanuit het Westen was. We accepteren echter niet de gedachte dat het stokje van de verantwoordelijkheid voor zending van het ene deel van de wereldkerk overgenomen is door het andere deel. Het snijdt geen hout om de vroegere zelfgenoegzaamheid van het missionaire Westen te verwerpen om dezelfde goddeloze gesteldheid te verplaatsen naar Azië, Afrika of Latijns-Amerika. Geen enkel volk, land of continent bezit het alleenrecht op de grote opdracht. Alleen God is soeverein.

A) Wij staan zij aan zij, als leiders van de kerk en missie uit alle delen van de wereld, geroepen om elkaar te erkennen en te accepteren, met elk dezelfde mogelijkheden om samen te werken aan wereldzending. Laten we, in onderwerping aan Christus, elke achterdocht, wedijver en trots opzij schuiven, in de bereidheid om te leren van hen die God gebruikt, zelfs wanneer ze niet van ons continent, denominatie, organisatie of netwerk zijn.

B) Samenwerking gaat om meer dan geld. Onverstandige investeringen hebben vaak een verdelende en verdervende invloed op de kerk. Laten we nu eindelijk eens bewijzen dat de kerk niet opereert op basis van het principe dat wie het geld heeft, ook de beslissingen neemt. Laten we niet langer eigen stokpaardjes zoals namen, slagzinnen, programma's, systemen en methoden opdringen aan andere delen van de kerk. Laten we in plaats daarvan werken aan oprechte wederkerigheid tussen noord, zuid, oost en west, in het kader van onderlinge afhankelijkheid bij geven en ontvangen, in het kader van het respect en de waardigheid die echte vrienden en ware partners in zending en missie kenmerkt.

3. Mannen en vrouwen bij samenwerking

De Schrift bevestigt dat God man en vrouw naar zijn beeld schiep en hen samen het beheer over de aarde toevertrouwde. De zonde deed zijn intrede in het menselijk bestaan en de geschiedenis doordat man en vrouw samen tegen God opstonden. Door middel van het kruis bracht God verlossing, aanvaarding en eenheid voor man en vrouw tegelijk. Op het pinksterfeest goot God de Geest van de profetie uit op alle vlees, zonen en dochters samen. Vrouwen en mannen zijn dus volledig gelijk, bij de schepping, de zondeval, de verlossing en het ontvangen van de Geest.^{xcii}

Ieder van ons, vrouw of man, getrouwd of alleenstaand, heeft de verantwoordelijkheid Gods gaven te benutten voor het welzijn van anderen, als rentmeesters van Gods genade, en voor de eer en glorie van Christus. Ook heeft ieder van ons de verantwoordelijkheid om elk ander kind van God in de gelegenheid te stellen elke gave in te zetten die God hem of haar heeft geschonken voor dienstbaarheid op elk terrein waartoe Hij de kerk roept.^{xciii} Wij horen de Geest niet uit te blussen door welke bediening van wie dan ook te verachten.^{xciv} Verder menen

wij stellig dat bedieningen binnen het lichaam van Christus een gave en een verantwoordelijkheid tot dienstbaarheid inhouden, en geen status of opeisbaar recht zijn.

A) We onderstrepen het klassieke standpunt van Lausanne: ‘Wij belijden dat de gaven van de Geest aan het hele volk van God zijn geschonken, aan vrouwen en mannen, en dat hun samenwerking bij evangelisatie verwelkomd moet worden in het kader van het algemeen belang.’^{xcv} We erkennen de enorme bijdrage die vrouwen hebben geleverd aan wereldzending, evenals de offers die ze zich ervoor hebben getroost, om mannen en vrouwen te dienen, vanaf de tijd van de Bijbel tot heden.

B) We zijn ons bewust van de verschillende gezichtspunten bij iedereen die trouw en gehoorzaam aan de Schrift wil zijn. Volgens sommigen impliceert de apostolische leer dat vrouwen geen onderwijs mogen geven of prediken, of dat dit wel mag, maar zonder absolute autoriteit over de man. Anderen zijn voorstander van de geestelijke gelijkwaardigheid van de vrouw, het gebruik van opbouwende gaven zoals profetie, zoals bij vrouwen in de eerste gemeente, en het gastvrouwschap bij eigen huisgemeenten, zodoende implicerend dat de geestelijke gaven van leiding en onderwijs zowel aan mannen als vrouwen worden gegeven en benut mogen worden.^{xcvi} Wij doen een beroep op weerszijden van de discussie om:

1. elkaar bij geschilpunten zonder veroordeling te accepteren, omdat er geen reden is voor verdeeldheid, kwetsend taalgebruik of onchristelijke vijandigheid ten opzichte van elkaar, hoewel wij het wellicht oneens zijn;^{xcvii}

2. samen de Bijbel nauwgezet te bestuderen, met voldoende aandacht voor de context en de culturele omstandigheden van zowel de schrijver(s) als de hedendaagse lezer(s);

3. ons te realiseren dat we barmhartig moeten zijn bij oprechte pijn, ons moeten verzetten bij onrecht en oneerlijkheid, en ons moeten verootmoedigen bij weerstand tegen het klaarblijkelijke werk van de heilige Geest bij welke zuster of broeder dan ook;

4. ons toe te leggen op het soort bediening, zowel bij mannen als vrouwen, dat de dienstbaarheid van Jezus Christus weerspiegelt in plaats van wereldse status en macht.

C) Wij roepen kerken op om de bediening van vrouwen te erkennen die prijzenswaardige dingen onderwijzen en voorleven, zoals Paulus gebod,^{xcviii} en meer gelegenheid te scheppen voor vrouwen bij onderwijs, dienstbaarheid en leiderschap, met name in omstandigheden waar het evangelie een uitdaging vormt voor onrechtvaardige culturele tradities. Het is ons verlangen dat vrouwen niet worden belemmerd bij het benutten van de gaven van God of het volgen van Gods roeping voor hun leven.

4. Theologisch onderwijs en missie

In het Nieuwe Testament zien we een nauwe samenwerking bij evangelisatiewerk en het stichten van gemeenten (denk aan de apostel Paulus), en het verzorgen van kerken (denk aan

Timoteüs en Apollos). Beide taken maken deel uit van de grote opdracht, waarbij Jezus het maken van discipelen omschrijft in termen van evangelisatie (vóór ‘doopt hen’) en ‘hen lerend te onderhouden al wat Ik u bevolen heb’.^{xcix}

De missie van de kerk op aarde is om ten dienste te staan van Gods missie, en de missie van theologisch onderwijs is om de missie van de kerk te versterken en te vergezellen. Theologisch onderwijs dient in de eerste plaats om personen te trainen die de kerk leiden, als pastorale leraren, hen de middelen aanreikend om de waarheid van Gods Woord te onderwijzen met trouw, doeltreffendheid en duidelijkheid. In de tweede plaats dient het om het hele volk van God toe te rusten voor de missionaire taak om Gods waarheid te doorgronden en in elke culturele context passend te kunnen overbrengen. Theologisch onderwijs is ook van belang voor de geestelijke strijd: ‘... zodat wij de redeneringen en elke schans, die opgeworpen wordt tegen de kennis van God, slechten, elk bedenksel als krijgsevangene brengen onder de gehoorzaamheid aan Christus ...’^c

A) Degenen onder ons die een kerk of een zendingsorganisatie leiden, moeten inzien dat theologisch onderwijs intrinsiek alles met zending te maken heeft. Degenen onder ons die theologisch onderwijs geven of faciliteren, moeten ervoor zorgen dat het een missionaire insteek heeft, aangezien het volgen van een opleiding geen doel op zich is. Het enige doel is dienstbaarheid aan de zendingsmissie van de kerk in de wereld.

B) Theologisch onderwijs is nauw verbonden met elke vorm van zendingsbetrokkenheid. Wij zullen iedereen bemoedigen en steunen die bijbelgetrouw theologisch onderwijs geeft of faciliteert, officieel of onofficieel en zowel op plaatselijk, als op regionaal, landelijk of internationaal niveau.

C) We dringen erop aan dat instituten en opleidingen hun leergangen, structuren en ethos toetsen aan de hand van een zendingsprotocol, om zich ervan te vergewissen dat zij daadwerkelijk aansluiten op de behoeften en kansen waar de kerk in hun cultuur zich voor geplaatst ziet.

D) Het is ons verlangen dat alle gemeentestichters en theologische opleiders de Bijbel als centraal uitgangspunt nemen, niet alleen in officiële verklaringen maar vooral in de praktijk. Evangelisten moeten de Bijbel gebruiken als de hoogst geldende bron voor de inhoud en autoriteit van hun boodschap. Theologische opleiders moeten het bestuderen van de Bijbel weer invoeren als de belangrijkste discipline bij christelijke theologie. Elke andere nevenstudie of elk ander opleidingsaspect moet ervan doordrongen zijn. Theologisch onderwijs moet bovenal dienen als toerusting voor pastorale leraren, exegeten en uitleggers, met het oog op hun primaire verantwoordelijkheden: de Bijbel verkondigen en onderwijzen.^{ci}

Conclusie

In Christus heeft God de wereld met Zich verzoend. Gods Geest was aanwezig in Kaapstad en riep de kerk van Christus op om ambassadeurs van Gods verzoenende liefde in de wereld te zijn. God heeft Zich gehouden aan de belofte in zijn Woord, terwijl zijn volk samenkwam in de naam van Christus, want de Here Jezus Christus woonde onder ons en wandelde onder ons.^{cii}

Wij hebben geprobeerd de stem van de Here Jezus Christus te horen. En door zijn genade heeft Christus, door de heilige Geest, tot zijn luisterend volk gesproken. Uit de vele stemmen uit de Bijbel, openbare toespraken en groepsdiscussies kwamen twee thema's naar voren:

- De noodzaak van radicaal en gehoorzaam discipelschap, wat leidt tot geestelijke volwassenheid en zowel groei in de diepte als in aantallen.
- De noodzaak van radicale verzoening op basis van het kruis, wat leidt tot eenheid en zowel groei in liefde als in geloof en hoop.

Discipelschap en verzoening zijn onmisbaar voor onze missie. Wij betreuren onze verfoeilijke schraalheid en ons gebrek aan discipelschap, evenals onze verfoeilijke onderlinge verdeeldheid en gebrek aan liefde. Beide schaden ons getuigenis van het evangelie enorm.

Wij herkennen de stem van de Here Jezus Christus in deze twee uitdagingen, want ze komen overeen met twee van de meest gedreven uitspraken van Christus aan het adres van de kerk, in de evangeliën. In het evangelie van Matteüs gaf Jezus ons ons primaire mandaat: discipelen te maken onder alle volken. In het evangelie van Johannes gaf Jezus ons de primaire methode ervoor – elkaar liefhebben zodat de wereld zal weten dat wij discipelen van Jezus zijn. Wij zouden niet verbaasd moeten opkijken, maar ons eerder moeten verheugen bij het horen van de stem van onze Meester: Christus die na tweeduizend jaar hetzelfde zegt tegen zijn kinderen die uit alle hoeken van de wereld bij elkaar kwamen. Maak mensen tot discipelen. Heb elkaar lief.

Discipelen maken

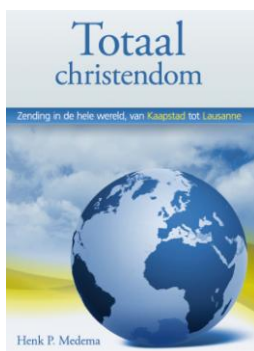
Bijbelse zending vereist dat degenen die zich op de naam van Christus beroepen, ook gelijkvormig aan Hem horen te zijn. Dat betekent hun kruis opnemen, zichzelf verloochenen en Hem navolgen op de weg van nederigheid, liefde, integriteit, vrijgevigheid en dienstbaarheid. Falen in discipelschap en bij het maken van discipelen betekent falen op het meest fundamentele niveau van onze missie. De roep van Christus aan het adres van zijn kerk springt ons vanaf de bladzijden van de evangeliën opnieuw tegemoet: 'Kom en volg Mij.' 'Ga heen en maak discipelen.'

Elkaar liefhebben

Drie keer herhaalde Jezus: ‘Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt.’^{ciii} Drie keer bad Jezus: ‘... opdat zij allen een zijn ...’^{civ} Zowel het gebod als het gebed zijn zendingsgericht. ‘Hieraan zullen allen weten, dat gij discipelen van Mij zijt, indien gij liefde hebt onder elkander.’ ‘... opdat de wereld gelooft, dat Gij Mij gezonden hebt.’ Jezus had het niet kernachtiger kunnen verwoorden. De wereldwijde verkondiging van het evangelie en het verduidelijken van de godheid van Christus staan of vallen bij het feit of wij Hem in de praktijk al dan niet gehoorzamen. De oproep van Christus en zijn apostelen komt opnieuw tot ons: ‘... laten wij elkander liefhebben ...’, ‘... u te beijveren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vredes.’^{cv} Het is omwille van Gods missie dat wij ons bij vernieuwing gehoorzaam toewijden aan deze ‘verkondiging, die gij van den beginne gehoord hebt ...’^{cvi} Wanneer christenen door de kracht van de heilige Geest vanuit de verzoenende eenheid van liefde leven, zal de wereld Jezus leren kennen, wiens discipelen wij zijn, samen met de Vader die Hem heeft gezonden.

In de naam van God de Vader, de Zoon en de heilige Geest, en alleen op basis van het geloof in Gods oneindige en reddende genade, verlangen wij oprecht naar, en bidden wij oprecht voor, een reformatie van bijbels discipelschap en een revolutie van de liefde van Christus.

Dat is ons gebed, en hieraan wijden wij ons toe, omwille van de Heer die wij liefhebben, en omwille van de wereld die wij in zijn naam dienen.

Het ‘Cape Town Commitment’ is opgenomen in het boek ‘Totaal Christendom’ van Henk P. Medema, uitgeverij Jongbloed.

- ⁱ Galaten 5:6, Johannes 14:21, 1 Johannes 4:9, 19.
- ⁱⁱ Matteüs 22:37-40, Romeinen 13:8-10, Galaten 5:22, 1 Petrus 1:22, 1 Johannes 3:14, 4:7-21, Johannes 13:34-35, Johannes 1:18, 1 Johannes 4:12, 1 Tessalonicenzen 1:3, 1 Korintiërs 13:8, 13.
- ⁱⁱⁱ Deuteronomium 7:7-9, Hosea 2:19-20, 11:1, Psalm 103, 145:9, 13, 17, Galaten 2:20, Deuteronomium 10:12-19.
- ^{iv} Deuteronomium 6:4-5, Matteüs 22:37, Leviticus 19:18, 34, Matteüs 5:43-45, Johannes 15:12, Efeziërs 4:32, Johannes 3:16-17.
- ^v Romeinen 5:5, 2 Korintiërs 5:14, Openbaring 2:4.
- ^{vi} Deuteronomium 4:35, 39, Psalm 33:6-9, Jeremia 10:10-12, Deuteronomium 10:14, Jesaja 40:22-24, Psalm 33:10-11, 13-15, Psalm 96:10-13, Psalm 36:6, Jesaja 45:22.
- ^{vii} Deuteronomium 4 en 6.
- ^{viii} Stott, J.R., (1994), *The Message of Romans: The Bible Speaks Today*. Leicester/Downers Grove: IVP, p. 53.
- ^{ix} Psalm 138:2.
- ^x Johannes 14:6, Romeinen 8:14-15, Matteüs 6:9, Johannes 14:21-23.
- ^{xi} Deuteronomium 32:6, 18, 1:31, 8:5, Jesaja 1:2, Maleachi 1:6, Jeremia 3:4, 19, 31:9, Hosea 11:2, Psalm 103:13, Jesaja 63:16, 64:8-9.
- ^{xii} Johannes 3:16, 1 Johannes 3:1, Romeinen 8:32, Hebreëën 9:14, Galaten 2:20, Galaten 1:4-5.
- ^{xiii} Matteüs 5:9, 16, 43-48, 6:4, 6, 14-15, 18, 25-32, 7:21-23.
- ^{xiv} Johannes 1:3, 1 Korintiërs 8:4-6, Hebreëën 1:2, Kolossenzen 1:15-17, Psalm 110:1, Marcus 14:61-64, Efeziërs 1:20-23, Openbaring 1:5, 3:14, 5:9-10, Romeinen 2:16, 2 Tessalonicenzen 1:5-10, 2 Korintiërs 5:10, Romeinen 14:9-12, Matteüs 1:21, Lucas 2:30, Handelingen 4:12, 15:11, Romeinen 10:9, Titus 2:13, Hebreëën 2:10, 5:9, 7:25, Openbaring 7:10.
- ^{xv} Lucas 6:46, 1 Johannes 2:3-6, Matteüs 7:21-23.
- ^{xvi} Matteüs 16:16, Johannes 20:28, 1 Petrus 1:8, 1 Johannes 3:1-3, Handelingen 4:12.
- ^{xvii} Genesis 1:1-2, Psalm 104:27-30, Job 33:4, Exodus 35:30-36:1, Richteren 3:10, 6:34, 13:25, Numeri 11:16-17, 29, Jesaja 63:11-14, 2 Petrus 1:20-21, Micha 3:8, Nehemia 9:20, 30, Zacharia 7:7-12, Jesaja 11:1-5, 42:1-7, 61:1-3, 32:15-18, Ezechiël 36:25-27, 37:1-14, Joël 2:28-32.
- ^{xviii} Handelingen 2, Galaten 5:22-23, 1 Petrus 1:2, Efeziërs 4:3-6, 11-12, Romeinen 12:3-8, 1 Korintiërs 12:4-11, 1 Korintiërs 14:1, Johannes 20:21-22, 14:16-17, 25-26, 16:12-15, Romeinen 8:26-27, Efeziërs 6:10-18, Johannes 4:23-24, 1 Korintiërs 12:3, 14:13-17, Matteüs 10:17-20, Lucas 21:15.
- ^{xix} Psalm 119:47, 97, 2 Timoteüs 3:16-17, 2 Petrus 1:21.
- ^{xx} Deuteronomium 30:14, Matteüs 7:21-27, Lucas 6:46, Jacobus 1:22-24.
- ^{xxi} Het *Manifest van Manilla*, paragraaf 7, Titus 2:9-10.
- ^{xxii} Psalm 145:9, 13, 17, Psalm 104:27-30, Psalm 50:6, Marcus 16:15, Kolossenzen 1:23, Matteüs 28:17-20, Habakuk 2:14.
- ^{xxiii} Psalm 24:1, Deuteronomium 10:14.
- ^{xxiv} Kolossenzen 1:15-20, Hebreëën 1:2-3.
- ^{xxv} Handelingen 17:26, Deuteronomium 32:8, Genesis 10:31-32, 12:3, Openbaring 7:9-10, Openbaring 21:24-27.
- ^{xxvi} Handelingen 10:35, 14:17, 17:27.
- ^{xxvii} Psalm 145:9, 13, 17, 147:7-9, Deuteronomium 10:17-18.
- ^{xxviii} Genesis 18:19, Exodus 23:6-9, Deuteronomium 16:18-20, Job 29:7-17, Psalm 72:4, 12-14, 82, Spreuken 31:4-9, Jeremia 22:1-3, Daniël 4:27.
- ^{xxix} Exodus 22:21-27, Leviticus 19:33-34, Deuteronomium 10:18-19, 15:7-11, Jesaja 1:16-17, 58:6-9, Amos 5:11-15, 21-24, Psalm 112, Job 31:13-23, Spreuken 14:31, 19:17, 29:7, Matteüs 25:31-46, Lucas 14:12-14, Galaten 2:10, 2 Korintiërs 8-9, Romeinen 15:25-27, 1 Timoteüs 6:17-19, Jacobus 1:27, 2:14-17, 1 Johannes 3:16-18.
- ^{xxx} Het *Convenant van Lausanne*, paragraaf 5.
- ^{xxxi} Leviticus 19:34, Matteüs 5:43-4.
- ^{xxxii} Matteüs 5:38-39, Lucas 6:27-29, 23:34, Romeinen 12:17-21, 1 Petrus 3:18-23, 4:12-16.
- ^{xxxiii} Romeinen 13:4.
- ^{xxxiv} 1 Johannes 2:15-17.
- ^{xxxv} Genesis 3, 2 Tessalonicenzen 1:9.
- ^{xxxvi} Marcus 1:1, 14-15, Romeinen 1:1-4, Romeinen 4, 1 Korintiërs 15:3-5, 1 Petrus 2:24, Kolossenzen 2:15, Hebreëën 2:14-15, Efeziërs 2:14-18, Kolossenzen 1:20, 2 Korintiërs 5:19.
- ^{xxxvii} Romeinen 4, Filippenzen 3:1-11, Romeinen 5:1-2, 8:1-4, Efeziërs 1:7, Kolossenzen 1:13-14, 1 Petrus 1:3, Galaten 3:26-4:7, Efeziërs 2:19-22, Johannes 20:30-31, 1 Johannes 5:12-13, Romeinen 8:31-39.
- ^{xxxviii} Romeinen 1:16.
- ^{xxxix} Galaten 5:6.

-
- ^{xl} Efeziërs 2:10.
^{xli} Jacobus 2:17.
^{xlii} Titus 2:11-14.
^{xliii} Romeinen 15:18-19, 16:19, 2 Korintiërs 9:13.
^{xliv} Romeinen 1:5, 16:26.
^{xlv} Genesis 15:6, Galaten 6:6-9, Hebrëëen 11:8, Genesis 22:15-18, Jacobus 2:20-24.
^{xlvi} Romeinen 8:4.
^{xlvii} Johannes 14:21.
^{xlviii} 1 Johannes 2:3.
^{lix} 2 Tessalonicenzen 2:13-14, 1 Johannes 4:11, Efeziërs 5:2, 1 Tessalonicenzen 1:3, 4:9-10, Johannes 13:35.
^l Johannes 13:34-35, 17:21.
^{li} Hebrëëen 13:1-3, 1 Korintiërs 12:26, Openbaring 1:9.
^{lii} Openbaring 3:17-20.
^{liii} Efeziërs 1:9-10, Kolossenzen 1:20, Genesis 1-12, Openbaring 21-22.
^{liv} Het *Convenant van Lausanne*, paragraaf 4 en 5.
^{lv} *The Micah Declaration on Integral Mission*
^{lvi} 1 Tessalonicenzen 1:3.
^{lvii} Efeziërs 2:10.
^{lviii} Kolossenzen 3:23.
^{lix} Want: ‘De universiteit is een geweldig instrument om de wereld te kunnen bereiken. De kerk kan zichzelf en de zaak van het evangelie geen grotere dienst bewijzen dan door te proberen alle universiteiten voor Christus terug te winnen. Het is het krachtigste instrument dat er bestaat: wie de universiteit verandert, verandert de wereld.’ Charles Habib Malik, voormalig voorzitter van de Algemene Vergadering van de VN (Lezingen over Pascal, 1981, *A Christian Critique of the University*).
^{lx} Efeziërs 1:10, 2:1-16, 3:6, Galaten 3:6-8 (zie ook onderdeel VI over eenheid en samenwerking binnen de kerk).
^{lxi} Efeziërs 2:11-22, Romeinen 3:23, Romeinen 10:12-13, Efeziërs 2:18.
^{lxii} Deuteronomium 32:8, Handelingen 17:26.
^{lxiii} Openbaring 7:9, 21:3, waar de tekst luidt ‘... zij zullen zijn volken zijn ...’ (meervoud).
^{lxiv} Handelingen 4:32-37, Galaten 2:9-10, Romeinen 15:23-29, 2 Korintiërs 8-9.
^{lxv} 2 Korintiërs 5:16.
^{lxvi} Johannes 9:1-3.
^{lxvii} Het *Manifest van Manilla*, paragraaf 12.
^{lxviii} 1 Petrus 3:15-16, vgl. Handelingen 19:37.
^{lix} 2 Korintiërs 12:9-10, 4:7-10.
^{lxx} Het *Manifest van Manilla*, paragraaf 12.
^{lxxi} 2 Korintiërs 2:15.
^{lxxii} Handelingen 11:20-24.
^{lxxiii} Handelingen 15:19.
^{lxxiv} Romeinen 14:1-3.
^{lxxv} Genesis 50:20.
^{lxxvi} Leviticus 19:33-34, Deuteronomium 24:17, Ruth 2, Job 29:16, Matteüs 25:35-36, Lucas 10:25-37, 14:12-14, Romeinen 12:13, Hebrëëen 13:2-3, 1 Petrus 4:9.
^{lxxvii} Jeremia 29:7.
^{lxxviii} Jeremia 29:7, 1 Petrus 2:13-17, 1 Timoteüs 2:1-2, Romeinen 13:1-7, Exodus 1:15-21, Daniël 6, Handelingen 3:19-20, 5:29.
^{lxxix} Efeziërs 4:11-12.
^{lxxx} 1 Timoteüs 3:1-13, Titus 1:6-9, 1 Petrus 5:1-3.
^{lxxxii} Marcus 9:33-37.
^{lxxxiii} Hoewel dit verschillend wordt vertaald, staat in de volgende verzen telkens het werkwoord ‘wandelen’:
Efeziërs 2:2, 2:10, 4:1, 4:17, 5:2, 5:8, 5:15.
^{lxxxiiii} Efeziërs 4:16-31.
^{lxxxv} Efeziërs 5:1-7.
^{lxxxvi} Efeziërs 5:31, 2:15.
^{lxxxvii} Efeziërs 5:15-6:4.
^{lxxxviii} Efeziërs 5:8-9.
^{lxxxix} Efeziërs 5:10.
^{lxxxix} 1 Kronieken 29:17.
^{xc} Efeziërs 5:5.

^{xc}ⁱ Zie ook de volledige tekst van *The Akropong Statement: A critique of the Prosperity Gospel* door Afrikaanse theologen, samengesteld door de Lausanne Theology Working Group (www.lausanne.org/akropong).

^{xc}ⁱⁱ Genesis 1:26-28, Genesis 3, Handelingen 2:17-18, Galaten 3:28, 1 Petrus 3:7.

^{xc}ⁱⁱⁱ Romeinen 12:4-8, 1 Korintiërs 12:4-11, Efeziërs 4:7-16, 1 Petrus 4:10-11.

^{xc}^{iv} 1 Tessalonicenzen 5:19-20, 1 Timoteüs 4:11-14.

^{xc}^v Het *Manifest van Manilla*, Bevestiging 14.

^{xc}^{vi} 1 Timoteüs 2:12, 1 Korintiërs 14:33-35, Titus 2:3-5, Handelingen 18:26, 21:9, Romeinen 16:1-5, 7, Filippenzen 4:2-3, Kolossenzen 4:15, 1 Korintiërs 11:5, 14:3-5.

^{xc}^{vii} Romeinen 14:1-13.

^{xc}^{viii} Titus 2:3-5.

^{xc}^{ix} Kolossenzen 1:28-29, Handelingen 19:8-10, 20:20, 27, 1 Korintiërs 3:5-9.

^c 2 Korintiërs 10:4-5.

^{ci} 2 Timoteüs 2:2, 4:1-2, 1 Timoteüs 3:2b, 4:11-14, Titus 1:9, 2:1.

^{cii} Leviticus 26:11-12, Matteüs 18:20, 28:20.

^{ciii} Johannes 13:34, 15:12, 17.

^{civ} Johannes 17:21-23.

^{cv} Efeziërs 4:1-6, Kolossenzen 3:12-14, 1 Tessalonicenzen 4:9-10, 1 Petrus 1:22, 1 Johannes 3:11-14, 4:7-21.

^{cvi} 1 Johannes 3:11.